ali yüce

boyundan utan darağacı

bilgi yayınevi

b

ali yüce boyundan utan darağacı

250

BİLGİ YAYINLARI : 250
ŞİİR DİZİSİ : 27

Birinci Basım
Haziran 1976

BİLGİ YAYINEVİ
Tunalı Hilmi Cad. 94
Telf. 26 60 48 — 26 70 64
Kavaklıdere — Ankara

Babıâli caddesi 19/2
Telf : 22 52 01
Cağaloğlu — İstanbul

ALİ YÜCE

Boyundan Utan Darağacı

BİLGİ YAYINEVİ

kapak düzeni : fahri karagözoğlu

BİLGİ BASIMEVİ - ANKARA

İÇİNDEKİLER

ASARCIK

Biz Asarcıkta otururuz Tanrım
Günlerimiz bir avuç
Gecemiz dedemden kalma
Üstümüzde öfkeli bir gök
Boynumuzun kütüğünde güneş
Kıraç yanar biz yanarız

Asarcık dediğin bir dargın kıraç
Sıcağı hep sıcak soğuğu hep soğuk
Yorgun bir şafak söker gece yarısı
Önce Halef'in iti uyanır Tanrım
Sonra Halef sonra sonra avradı sonra biz
Bir yaşama kurdu ısırır içimizi
Yaşama yanar biz yanarız

Kara Hartlap'ta bir ağaç zeytin
Bir dalı Fatma'nın bir dalı benim
Fatma'nın dalını kurut Tanrım
Bilirsin Fatma'nın dalını
Halef'in tarlasına uzanır
Yaprakları gümrah meyvaları iri
Fatmanın dalını kurut Tanrım
Fatma binamazın biri

(1955)

GECE BEKÇİSİ

Önce minaraler deldi geceyi
Minareler ördü birbirini önce
Sonra evlerin duvarları
Sonra ben göründüm
Kaldırım taşlarının üstünde

Kaldırım taşlarının üstü kırağı
Bir basarım erir bir basarım donar
Kaldırım taşlarının ağzı dili yok
Bakar gözümün içine içine
Anlarım

Kaldırım taşlarının üstünde bir kedi
Dünyaya sırtını dönmüş
Kaldırım taşlarının üstünde bir kedi
Düşüp ölmüş
Kurtulmuş korkmaktan korkutmaktan
Aldığı yere koymuş kuyruğunu kulağını
Ölüm yakışmış kediye belli
Kedi dediğin böyle ölmeli

Siz gecenin en bayat yerinde
Ölüme sırt çevirip gerinirken
Samur kediler dolar düşlerinize
Siz onları kovalarsınız onlar sizi
Ben gece bekçisi Ahmet
Aldığım yere koydum dünyanızı uyanın
Korkulara bir düğüm çaldım şimdilik
Simitçi çocuklara sattım sokakları

(1955)

ÖMER

Bu bir Ömer
Her gün her gün Ömer
Bıktım diyor Ömer
Her gün her gün Ömerlikten
Ben hep böyle Ömer mi kalacağım
Diyor Ömer

Bu bir ev
Ömer'in evi
Her gün her gün ev
Kapısı her gün kapı
Duvarı her gün duvar
Bacası her gün baca
Ulu Tanrım diyor Ömer
Sen terlemeden yaparsın bu işi
Bu çatısın öptüğüm ev
Her gün her gün ev mi kalacak
Ben her gün her gün Ömer mi kalacağım

Bu bir el
Ömer'in eli
Maça kızını çekiyor Ömer
Yüreğini yutuyor çiğnemeden
Parmağı şakağında
Bir parmak düşünüyor Ömer.
Değnek oluyor parmağı
Direk oluyor
Yok ananızın dini diyor Ömer
Şap ettirip öpüyor maça kızını
Ömerlikten kurtuluyor Ömer

(1955)

ROMAN

İlkokulun
İlk sınıfında
Köşede
Ürkek bir çocuk vardı
Çöke çöke yazardı A ları B leri
Öğretmene üç aylık yoldan
Bakardı

Bir dünyası vardı çocuğun
Kendi karışıyla üç karış
Bir elinde çanta
Bir elinde ekmek
Isıra ısıra gelirdi okula
Ürkekliğini taşımak için
Bulutları kağnı yapardı çocuk

Yıllar kardeş kardeş
Yıllar üst üste
Anılar yosun tutmuş
Sevdalar tap taze
Şimdi o ürkek çocuk
Nokta büyüklüğünde bir memur
Evi koltuğunun altında
Şu kent senin bu kent benim
Gönlünü ikiye bölmüş ortasından
Yarısı takvim yapraklarında
Yarısıyla işine gider gelir

(1955)

BİR KİŞİLİK SOKAK

Antakya sokakları dar
Antakya sokakları bir kişilik
Sen giderken ben gelemem
Bir gönlümü bahar almış
Bir gönlümü yaz
Antakya sokakları bir kişilik
Öte git biraz

Akşam
Gözlerimin içine doluyor akşam
Vakitlerin dört ayağı bir pabuçta
Dört saçağın suyu bir olukta akıyor
Gölgeler bir ölüp bir diriliyor
Ayaklarımın ucunda

Gece
Gözlerimin içine doluyor gece
Bütün süngüler kırık şimdi
Bütün sayıların toplamı sıfır
Ne basıncı var havanın
Ne yerin çekimi
Bir gönlümü habar almış
Bir gönlümü yaz
Böyle zamanlarda çıkma karşıma
İki sarhoş bir sokağa çıkmaz

(1956)

YETİM

Çiçeklere ad konmamıştı daha
Ben kavaklara uzama öğretiyordum
Kıp kısacık bir iple
Tanrının yaşını soruyordunuz bana
Ben günlerin adını bilmiyordum
Anam öldüğünde

Şimdi ben yapmacı Bekir'im artık
Bir manga çocukla
Bir türküye koyabilirsiniz beni
Barış gelmiş deseler
İlkönce ben inanırım
Ben kolaylığın birici adıyım

Sokağa çıkınca
Çocuklara gülme yaparım biraz
Çocukluktan kalan parmağımla
Suların ayaklarını sayarım
Bir şey daha yaparım ya söylenmez
Tarla kuşları bilir bunu
Anası ölenler bilir
Bizim Turan söyler ufacık bir sesle

(1958)

EKMEK BIÇAĞI KESTİ

Sabahlar akşam sular susuz
Kaçtıkça yittikçe yitirdiklerim
Yaşıyor muyum size mi öyle geliyor
Bağırsam rengi dökülür mü göklerin
Sesimi emer mi damızlık bir kene
Yoksa gelir mi bir kuşun ötesi
Işıdıkça yaşadıkça öldüklerim

Kaşları virgül kaşları virgül
Ölmeyi bırak da türkü söyliyelim
Sesime batıyor falındaki diken
Ben Maraşlıyım kazmam da Maraşlı
İstanbul'a hoş geldin der demez
Adım Şevket yüzüm kimlik cüzdanı

İsterseniz şöyle buyurun ayferciğim
Kahvenizi nasıl içersiniz tuzlu tuzsuz
Yes please no thank you canıko
Bu renk sizi açmış şu renk sizi kapatmış
Bu mayo ile karada yüzülmez
Haydi Mahmutpaşa'ya bir kişi
Ayol burnuma pis bir koku geliyor
Hey Şevket in bakalım
Kazma ile dolmuşa binilmez

Kaşları kama kaşları kama kama
Savaşı çiğneyip geçiyor öfkeli ölü
Dağlar buruş buruş mu bana mı öyle geliyor
Ben Hataylıyım kazmam da Hataylı
Gökler buruş buruş sular susuz adım Şevket
Çukurovaya hoş geldin lan feleksiz
Sıcak sıcak sıcak uy ensem bre
Ağa elci değnek pilli radyo hasır şapka
Avrat çocuk Şevket soğan çökelek
Ekmek bıçağı kesti biber made in Antakya
Sıcak sıcak sıcak uy beynim bre
Kazmanın ağzında ot sapında Şevket
Vur vur vur lan feleksiz

(1965)

KURU ÇABA

Pembenin sarıyı kestiği yerde
Düşlerime tuzak kuran benim
Sen niye çırpınırsın bilmem
Ve anlayamadım gitti
Karıncanın gölgesinden
Dağ niye ürker

Şu karşıdaki evin içi dışından büyük
Kapısını başkası açar başkası kapatır
Senin kolların niye yorulur bilmem
Ve anlayamadım gitti
Karanlığı damıtmak için
Bu kuru çaba niye

Bir karın ağrısı geldi dayandı
Kurdun kuşun inine
İyi ki ben dağ değilim
Parmak izlerimi arıyorlar şimdi
İyi ki ellerim bende değil

Kaldır gözlerini üstümden
Bu türküler söylenirken bakma bana
Bütün bildiklerini unut
Bütün aldıklarını koy yerine
Üstümüze doğru geliyorlar şimdi
Şurda korku şurda erkeklik
Şurda sen

(1966)

ATATÜRK KAPINIZI VURSA

Sizin oralarda havalar nasıl
Yağmur yağar mı yalnızlık yağar mı
Gök gürlerken kulaklarınız kaç tanedir
Gurbete çıkar mısınız kazmanız omzunuzda
Treni kaçırsanız kazmanızın sapı kırılsa
Elleriniz çimlenir mi ceplerinizde

Sizin oralarda geceler nasıl
Derin mi dipsiz mi çumçukur mu
Karanlık acı mı çiğnerken
Yapış yapış mı ağzınızda
Işığı görseniz tanır mısınız
Evet mi hayır mı inşallah mı
Komşunun radyosu ne söyler akşamları
Dinlerken bir sızı girer mi içinize
Sevdanızı nerenize korsunuz eskidikçe

Eviniz kaçıncı katta kaç oda
Yerin altında mı üstünde mi
Ayrı mı oturursunuz balam
Yoksa keçilerle beraber mi
Evet mi hayır mı bana ne mi
Bir sabah Atatürk kapınızı vursa
Duymasanız bir daha vursa
Tarihin kulakları çınlar mı

Daha ne var ne yok sizin oralarda
Pazara gider misiniz alış veriş nasıl
Soğanın kilosu oy'un tanesi kaça
Sizin oralarda demokrasi nasıl
Baltalar kişner mi bir heykel görünce

(1966)

KURTLU DÜNYA

Neden peltek uçarsın kuşum
Kanatların neden eşit değil
Niçin çekersin parmağımı
Çektiğim tetik değil
Tüylerin tüylerim oluveriyor
Ürperince

Bana söğüt dalından düdük yapan adam
Babamın yarısı filandır şimdi
Elleri ellerimdir bir kazmanın sapında
Çirkinliğimi güzelleştiren kavgada
Gözleri gözlerim oluveriyor
Ağlayınca

Yasaların karanlığı süslediği çağlarda
Yalan mıdır gerçeklerimin öksüzleştiği
Size yedi katlı apartman yapan adam
Bir mağarada efendiniz filandır şimdi
Sırtı sırtınız değil beton dökerken
Dişleri dişlerim oluveriyor
Sıkarken

Her yokuşta beni gıcırdayan kağnı
Her beşikte beni sallayan ana
Her bayramda beni ağlayan çocuk
Kurtların ışıkları yediği dağlarda
Boynunuz boynum oluveriyor
Bükülünce

Her akşam beni bir tüfeğe doldurup
Her sabah bir kavala üfleyen sevdalar
Taksitle alınan hava borca içilen su
Ömrünü aylara bölmüş devlet memuru
Ayakları zile bağlı öğretmen
Saçlarınız saçlarım oluveriyor
Ağarınca

(1966)

DEDE

Pipo gözlük bere boyunbağı baston
Yüz çizgi damar sinir siyatik diz
Merdiven öksürük ıhlamur yün kuşak
Aspirin nargile bronşit tesbih
Şubat hanım mangalı karıştır palto
Minder alt katta emekli polis kızım
Kapıya bak nasılsınız yünlü geceler
Siz de nasılsınız ben eskiden
Böylemi idim zaman testere

Muhsin bey vardı bir gece kafaları
Çektik iyi mi sonra nasıl oldu bilmem
Bıyıklarım terleyiverdi bana bir şeyler
Oluyordu tabancam dolu olarak amma
Baba adamdı muhsin bey güldü sevda
Düşmez başına bana bak mahmut dedi
Seni severim ya nöbetçiyim damarlarımda
Yasa dolaşıyor bu gece nöbetçiyim
Yap ya bu gece değil şarap gibi kız
Hem seviyorum hem titriyorum tabancam
Dolu olarak sonra kayınpeder
Düğünde oynadı kaykıla kaykıla

Yün eldiven yün tabak yün çatal kaşık
Beni biraz ileri çek duvarı geri it
Gelirken çakmağıma taş getir ahmet
Yün yorgan yün döşek yün yastık
Sinir öksürük pipo bronşit nargile
Etleriniz soğuyor kefeniniz yünlü
Mü olsun pamuğu sökün yerine yün dikin
Bu su niye acı sen kimsin şu buzu
Soğut şu ateşi ateşle hanım gömütümü
Isıt kızım tabutumu süsle ben eskiden
Böylemiydim zaman testere

(1966)

TELEFON

Ben iyice gurbet miyim artık
Bir horozun sesi ıslah mı ne
Karga mıdır güvercinin iç yüzü
Bir otobüs devrilince
Babam ne eker gök yüzüne
Bir tren bir dağı delince
Anam ne kucaklar

Bir kızın saçları çağıldıyor
Siz iyice sağır mısınız ne
Bir turna göklerimi eskitirken
Anam hangi entarisini giyer
Bir kağnı bir yokuşu çıkarken
Babam hangi sigaranın dumanı

Rakı içtim şarap içtim gurbet içtim
Telgrafın tellerine gemiler konar
Siz iyice kör müsünüz ne
Alo sen misin Selim Çavuş
İstanbul aman bir böyük bir gözel
Nasıl yapmışlar ya be

Çaldı beni bir kaval öttü beni bir kuş
Saçından ince ses çıkardı bir kadın
Bir horoz karanlığı kekince
Kahkahanızın iç yüzü hıçkırık mı ne
İstanbul'da kaç tane gök yüzü var
Ben tek başıma sayamıyorum
Selim Çavuş gel be

(1967)

RÖPORTAJ

Hasan çavuş dokuz baş nüfus
Ayak diken on beş yıllık çarık
Tarla takım karakol kavga dayak
Küfür demokrasi falaka jandarma
Karasaban öküz zeynep toprak
Onbaşı muhtar tanık tutanak
Telefon polis düdük bilek kelepçe
Arzuhalci halil suç dava dilekçe
Pul tarih mühür imza parmak izi
Hastaneyi geçince hemen solda
Merdiven koridor korku adliye
Hökümet burası mı beğim dava

Asarcık köyünden bekir oğlu
Süleyman elleri ayak tanık
Saat dokuz yargıç duruşma
Gözlük kravat cüppe korku yasa
Aynı köyden kekez oğlu ahmet
Beğim önce kendi vurdu valla
Namus şeref din oruç namaz
Öküz avrat keçi ot saman ben
Taa bıldırdanberi burda yoğum
Ne gördüm ne göründüm valla inan

Aynı köyden balluş oğlu bayram
Kıraç kazma kök mök sökerik beğim
Yaşar giderik böyle böyle işte
Yatsı namazına durdum beğim
Bir çığlık koptu bir görsen
Hem de namazın ta orta bir yerinde
Seğirttim araladım beğim nidek
Biz bizi bildik bileli bu tarla
Ben ta şuncacıktım tozun içinde
Küsküç oynardık çekiş döğüş
Hem de ta namazın orta bir yerinde

Perşembe saat dokuz yargıç cübbe
Dosya tanık dosya tutanak dayak
Dılla hasan oğlu ali suriye kaçak
Keçi koyun orman balta yangın yasa
Savcı yargıç parmak izi anayasa izi
At izi eşek izi it izi ağa izi
Valla beğim ben burda değildim
Ne gördüm ne görmedim valla beğim
İş güç namaz oruç gurbet ekmek
İşte böyle beğim ne bilek beğim
Sus kes sus kes sus kes çekil be

Ceza korku yasa şevket beğ evde mi
Postaneyi dönünce hemen ilerde
İstidacı halil efendi dava dilekçe
Hacı hüseyin mektup selam eski türkçe
Hacı mükrimin yolladı dersin korkma
Sonra oradan doooğru hökümete
Merdiven koridor korku yasa dilekçe
Dosya parmak izi mühür pul harç
Şimdi git sonra gel şimdi git be
Sağol beğim odun kömür soğan tütün
Tavuk mavuk yağ bal peynir hediye
Mahkemeden çıkınca beni bekle

(1967)

BEKİRLİK ZOR

Adı Bekir
Doğum yeri tarla
Yıl bin dokuzyüz bilmem kaç
Saat kaplumbağayı salyangoz geçe

Tahra göbek tuz çakı kundak heybe
Tarla diken firez çekirge kenger
Alıç böğürtlen harar çuval sap
Kendir beşik sıcak süt meme bebe
Ayran ekmek tarhana biber bulgur
Keçi inek oğlak buzağı Bekir çoban
Ayak çarık diken soğuk sıcak dana
Öküz böğelek iniş yokuş çakrak ova
Bir de kendini yuvarlak sanan dünya

Davul zurna halay basma yağlık yemeni
Fatma gelin Bekir güveyi kına gerdek
Namaz dua dayak birkaç yıl sonra
Bir manga çocuk Bekir Fatma iniş yokuş
Keçi oğlak buzağı iniş yokuş bayır
Böğelek Bekir Fatma bir manga çocuk
Pamuk çapa çoban azap el kapısı su irin
Ekmek yılan eti Adana özel,
İki çocuk sıcaktan çatlayıp öldü

Durmuş oğlu Bekir öküz hırsız tavuk
Kaçak Suriye sınır beş kâğıda bilet
Çavuş onbaşı Bekir jilet kalem çakmak
Çorap kilot milot karanlık yağmur kış
Soğuk moğuk sınır karakol onbaşı dayak
Bekir öküz onbaşı savcı jandarma kelepçe
Antakya özel, Durmuş oğlu Bekir yakalandı

Bir manga çocuk fatma ağıt azık cıgara
Antakya özel, Durmuş oğlu Bekir kaçtı
Önde Bekir arkada çavuş azrail jandarma
Antakya sokakları eğri büğrü Bekir yılan
Dur Bekir teslim ol kehil kühül jandarma
Bitti sokaklar bitti Bekir bitmedi jandarma
Antakya özel, Bekir kendisini Asi ırmağına
attı

Asi boz bulanık ölüm bulanık suç bulanık
Bekir ıslak morg ıslak rapor doktor ıslak
Bekir'i götürüp uzattılar köyün ortasına
Yıkanmaz namazı kılınmaz ellenmez dedi imam
Ellemedi kimse ellemedi Fatma çocuklar
Bir bekledi Bekir iki bekledi köyün ortasında
Sonra azrailden bir soluk izin alıp doğruldu
Ha yıkayın ha yıkamayın sanki umrumda mı
Deyip geri öldü Bekir geri uzandı köyün orta-
sına
Günlerden karakol saat onbaşıya çavuş kala

(1967)

EGEMENLİĞİM KOYNUMDA

Mevsim iyice gurbet vakit iyice yabancı
Ben iyice Ali'yim ellerim koynumda
At gibi atlar kız gibi kızlar
Gülerken sesleri gıcır gıcır yeni
Günaydın desem sesim ağzımı sıkar mı

Mevsim iyice çukur vakit iyice yokuş
Ben iyice yorgunum ayaklarım koynumda
Başımda saçım ağzımda sesim üşümüş
Düşümde yağmur satan Antakyalı bir çerçi
Kişneyen bir bulut yastığımın altında

Dışarda takvimden kaçmış bir mart ayı
Ben iyice sıkıntıyım yumruğum koynumda
Karanlığı dikip dikip söküyor bir kedi
Çiğneyip tükürüyor sevgileri bir köpek
Kargalar kuru bir ağacı kandırıyor yurdumda

İstanbul iyice İstanbul Keşan iyice Keşan
Ben iyice öğretmenim acılarım koynumda
Başımda saçım ağzımda sesim ağarmış
Elimde diş sıkan bir tebeşir izmariti
Köpeksiz bir dünya çiziyorum tahtaya

Ankara iyice Ankara Asarcık iyice Asarcık
Ev gibi evler suç gibi köyler yassı dünya
Karanlığı kuş südüyle besleyen insanlar
Gülerken sesleri niçin buruş buruş
Düşümde uyku satan Texaslı bir çerçi
Ben iyice Türk'üm egemenliğim koynumda

(1967)

SORULAR

Ben küçüktüm
Atatürk'ü bilmiyordum daha
Ansırım sılanın gurbet olduğu yılları
Üç frank vergi için babama
Yüz kırbaç attı Fransız tahsildarı
İşte sana bir soru düşmana dayı diyen adam
Türk direkte kuruyunca düşman bayrağı
Utancını hangi kuyumcuya sattın
Tanıyabildin mi damarlarında dolaşan kanı

Ben küçüktüm
Büyümenin yasak olduğu yıllarda
Yüzme öğreniyordum kezzap kuyularında
İşte sana bir soru sayın dalgıç
Kaptanı derya ölmeden önce
Ne fısıldadı güzel kızının kulağına

Ben küçüktüm
İsmet Paşa Paşaydı daha
Özgürlüğün özgürlük olduğu yıllarda
Parmağımı sokuverdim kurbağanın ağzına
Ekmeğin ekmek olduğu bir sırada
Bir gece kendi arpamızı çaldık tarladan
Ötmek istiyordu kurbağacık
Anırmaya kararlıydı boz eşek
Sığmıyordu semerinin altına
Bir jandarma bizi mi gözlüyor ne
Fasulye sırığını tüfek görüyor babam
Yüreğini sokuverdi eşeğin ağzına
Sanki para çalıyordu hazineden

Ben küçüktüm
Havran ağa ağaydı o zaman
Paranın para olduğu yıllarda
Benim gündeliğim elli kuruş
Babamın aylığı otuz beş lira
Köy askere gitmiş dokuz kur'a
Her mektubu beş kuruşa okurdum
Yazardım on kuruşa
Parmaklarım şimşek çakardı

İşte bir soru da sana
Yabancı bankalarda biriken göz yaşlarım
Avrupa'da ameliyat edilen sivilce
Cilve Hanımın sayın bacağına
Ne zaman onur verdiniz
Kahvaltısı Avrupa'dan gelen köpek
Bu şiiri nasıl buldunuz

1968

KAZMACI

I

Yedi kat yerin dibinde
Demir kazarım bakır kazarım
Ter kokarım gül ağacında
Küfür havlar bülbülzade
Kim doğrulttu bu eğriyi derken
Sesi yapış yapış kürsülerde

Yedi kat yerin dibinde
Petrol kazarım ışık kazarım
Özgürlük açarım gül ağacında
Çamur havlar sırtlanzade
Kim söndürdü bu karanlığı derken
Sesi vıcık vıcık afişlerde

Yedi kat yerin dibinde
Ekmeğimi cigaramı kazarım
Eşitlik egemenlik kazarım
Kurşun havlar tüfekzade
Otuz iki dişimin arasında
Carımı kazarım

Yedi kat yerin dibinde
Ben daha ne mi kazarım
Yağ kazarım bal kazarım
Sağlık sultanlık kazarım
Beton dökerim temel kazarım
Doktor mühendis yargıç kazarım

Anayasa seçim sandık kazarım
Sonra efendime söyliyeyim
Övünmek gibi olmasın
Hediyesi beş liradan oy satarım
Bayramlarda aferin takarım göğsüme
Acıkırsam aferin yerim
Hastalanınca aferin yutarım

(1968)

KAZMACI

II

Kem küm edince yasalar
Sen arayıp bulacaksın
Kazmanın saklandığı yeri
Sen deşip çıkaracaksın
Gerçeği yalanın karnından

Havlayacak iyiye güzele
Anamalın en havlak
En ısırgan itleri
Kazmanın sapına tırmanacak
Sömürünün panzer tankları
Demir sırtlanları faşizmin

Kem küm edince yargıç
Sen arayıp bulacaksın
Adaletin saklandığı yeri
Sen çekip çıkaracaksın
Alın terini emeğini
Kendi kendini devlet sanan
Deyyusun kursağından

Kem küm edince ozan
Sen söyliyeceksin türküleri
Kendi kendini barış sanan
Tüfeklerin kulağına
Sen koparıp alacaksın
Ateşi ateşin ağzından

Kem küm edince bahar
Çiçekleri sen açacaksın
Kendi kendini kurumuş sanan
Ağaçların dallarında
Kanlı bir gül koklayacak uygarlık
Kendi kendini demokrasi sanan
Dar ağacının altında

(1968)

ENSE TIRAŞI

Ağzım süt emiyor şimdi
Kuru kupkuru bir memeden
Dilim dilime ceza batıyor
Suç bakıyor gözüm gözüme

Kulaklarım ninni emiyor şimdi
Kara kapkara bir ağızdan
Yüzüme batıyor gecenin sakalı
Berber ensemde karga güdüyor

Aldım elimi elimin içine
Sevgi sıktım özgürlük sıktım
Çekil ensemden sayın berber
Ben bu tıraştan bıktım

Aldım tüfeğimi elime
Umut doldurdum sabır doldurdum
İn sırtımdan ulan karanlık
Anam avradım olsun vururum

(1968)

BOYUNDURUK

Sevi değil unutayım ağı değil yutayım
İnceldikçe bağımsızlığın boynu
Kalınlaşır boyunduruk
Kan etmiş ekmeğimi yabancı tekme
Suyumu irin etmiş yerli yumruk
Barış yeyip savaş kusar
Et koynumda kör bir güvercin

Ben Türk'üm ya sen nesin
Oturup emperyalist kucağına
Altın kaşıkla mama yemişsin
Ben mağarada samanlıkta ahırda
Allahın emri peygamberin kavliyle
Dünyaya borçlu gelmişim
Vergi etmişim yorganımı döşeğimi
Sen binip halkın yorgun sırtına
«Milliyetçiyim» demişsin
Sen cacık yemişsin

Havladıkça eski püskü bir gök yüzü
Yıllanmış karanlık akar çeşmelerden
Yük büyüdükçe küçülür altında halkım
Geceler uzadıkça kısalır bekçi
Bekçi olmayanlar bilmez ki
Utanmaz yalanı yalanla süslemekten
Berber dedikodu keser saçlarımı
Kulaklarım fil olur dinlemeken

Daha mavi daha geniş daha sonsuz
Daha bizim olacak bu gök yüzü
Gönlümüz içine kolayca sığacak
Dünya celladının ücretli köpeği
Kurtulacak komutla sakız çiğnemekten
Kıracağım seni kanlı boyunduruk
Görmeyi öğrenecek Anadolu'nun gözü

(1968)

BEN YIKARIM MENDİLİMİ SÖMÜRGENLER KİRLETİR

Gözlerim yumar gökleri
Kirpiklerim elinizde kalır
Ay öter yıldızlar meleşir
En uzun türkümdür bu benim
Yüz yıllarca söylenir

Bu deniz niye tuzsuz Memedali
Bu balıklar niçin yarım yarım
Bu ağaçlar neden kuşsuz
Bu adam senin neyin gelir
Bir yüzü bir yüzüne dargın
Nerden bulmuş bunca çizgileri
Bunca öfkeyi nerden almış

Bu çocuk senin neyin gelir Memedali
Sırtında kocaman bir küfe
Sabahtan akşama dek dolaşır
Mersin sokaklarında
Evlere odun taşır portakal taşır
Bu çocuğun ağzı nerde Memedali
Ayakları niçin yarım yarım
Nerden bulmuş bunca sabrı
Bunca sessizliği kimden almış

Al bu soruları Memedali
Denizlere yuvarla
Bu gemiler benim neyim gelir
Niçin demir atar kucağıma
Yüreğime batar direkleri
Bir kız kızlığını düşürür denize
Bir kaptan ayıp yerlerini kaşır
Gömleği işçi derisinden yapılmış
Köle kemiğinden değneği
Ülkelere demokrasi taşır

Yürek sesleri gelir uzaklardan
Kamyonlar ulur kağnılar meleşir
Kulaklarım elinizde kalır
Bu kadın senin neyin gelir Memedali
Çamaşır leğeninde tükenir elleri
Saçları ağarır gizleri derinleşir
Bir tren kalkar Mersin garından
En yorgun mendilimdir bu benim
Yüz yıllarca sallanır

(1969)

YAĞMUR TİRYAKİSİ

Nasıl oldu ben de bilmiyorum
Çıkıverdim köyden dışarı
Bulutları ürkütmüşüm
Yağmurlu ve kızlı bir havada
Gönlümü üşütmüşüm

Ağalı ve sopalı bir havada
Çıkıverdim köyden dışarı
Parmağımı tetikte unutmuşum
Tüfekli ve kuşlu bir havada
Yuvalara kan dolmuşum

Siz çiçek toplayın haritalarda
Kazmalı ve kürekli bir havada
Yataklara uyku dolmuşsunuz
İnişsiz yokuşsuz salonlarda
Bozkırdaki utancınızı unutmuşsunuz

Bölüşmekle eksilmez mutluluk
Ama gelmez ki çoban çocukluğum
Duymaz kirli zenginliğinizi
Dumanlı ve kurtlu havalarda
Kağnılara yokuş olmuşsunuz

Bayraklı ve çelenkli havalarda
Kürsülere söylev dolmuşsunuz
Yalan dolmuşsunuz kulaklara
Nice yıkasam arınmıyor
Yüzüme kara dolmuşsunuz

İzin almadan yağabilirsin yağmur
Ben artık demokrasi olmuşum
Dökülmekte özgürsünüz saçlarım
İstediğiniz kadar ağarabilirsiniz
Anayasaya madde koymuşum

Dilimin uygarlığıdır şiir
Sevmek gönlümün uygarlığı
Nice öldürseniz ağlamam
Yağmurlu ve çiçekli bir havada
Toprağa kahkaha dolmuşum

(1969)

GÖZSÜZ

İsterim sen de bilesin
Benim bildiklerimi
İsterim ağlamayasın
Benim güldüklerimi

Senin de gözlerin olsun
Görmeyi öğrenmiş gözlerin
Onlar uyu demeye utanmıyor
Ben uyan demeye utanıyorum

Kan dökmüşüm savaşlarda
Uğruna düşman dökmüşüm
Bu memleket senin mi
Sormaya utanıyorum

Kulağına yalan kaçmış
Duy demeye utanıyorum
Bu yorgunluk senin mi
Geceden dışarı taşmış

Bu avuç senin mi
Aç demeye utanıyorum
Bu uygarlık bizim mi
Yazmaya utanıyorum

(1969)

YOLLUK

Bu eller iş elleri beyim
Tarlada kazma cephede tüfek
Bu eller yapar tarihi coğrafyayı
Bilerek bilmiyerek
Sofranıza ekmek olur bu eller
Caddenize asfalt gecenize ışık
Bu eller yumruk olmayı bilmiyor daha
Bu eller demokrasiye aşık
Gıdıklayın ağaçları
Kahkahamı toplayın yerden

Bu ayaklar yol ayakları
İnişlere yokuşlara tutsak
Bu ayaklar tekme olmayı bilmiyor daha
Bu ayaklar demokrasiye âşık
Kapatıyorum gözlerimi bir odaya
Bıktım usandım her gün kör olmaktan
Kadınlar şarap güler salonlarda
Aşk artığı ağızlarıyla
Silkeleyin kuru bulutlarını köyümün
Göz yaşlarımı toplayın yerden

Bu yürek sevgi yüreği beyim
Benim en büyük yüreğim
Boğuldu kan denizlerinde
Ay ve güneş sürülerim
Ak bir güvercin yolladım size
Sığmadı göklerinize
Irgalayın kavak ağaçlarını
Özgürlüğümü toplayın yerden

(1969)

ALBÜM

Şu kadın benim halamdır
Mahkemede durur gibi durmuş resimde
Adı Cavlak Dudu
Yoksulluğu hiç sevmezdi nedense
Öldü de kurtuldu

Şu adam benim dayımdır
Adı Göbüt Hasan
Karısı öldükten sonra
Kendisi gitmeye başladı oduna
Omzunda balta ağzında cığara
Kuyuya bakar gibi bakıyor dağlara

Şu da amcam Topal Durmuş
Kök sökerek taş çekerek
Tükrüğünü ekmeğine katık ederek
Günde kırk kez sayarak saydırarak
Biriktirdi paraları
Sattı çuvalı hararı çakrak tarlayı
Bir tavuğu yarım keçiyi çeyrek danayı
Üç yıl çekti ayağındaki yarayı
Yürürken görseniz bilemezsiniz
Hangisi topal ayağı hangisi sağlam ayağı
Şalvarlıktan bıkmış şalvarı
Hac yolunda ölmeseydi eğer
Daha çok giyerdi o şalvarı

Şu anam Kâamile şu babam Nuru
Alın yazısı bilmişler yoksulluğu
Amcam gibi kazandılar hac parasını
Din tüccarı açtı tanrı ile onların arasını
İyi biliyorum iyi biliyorum ki
Dikiş yüksüğünü doldurmaz günahları
Bir katır bile ürkütmediler inanın
Tanrı ile hesaplaşsalar teker teker
Kör olayım alacaklı çıkmazlarsa eğer

(1969)

ÖKSÜRÜKÇÜ MISTIK

O çocuk olmadı hiç
Binmedi kamış atlara
Ne uçurtma uçurdu o
Ne saklambaç oynadı
Sorabilirsiniz sokaklara

O delikanlı olmadı hiç
Binmedi uçan halılara
Genç kızlara söz atmadı
Yürek resmi çizmedi çakıyla
Sorabilirsiniz ulu ağaçlara

Anasından yaşlı doğdu
Kundakta başladı yorgunluğu
Yaprak oldu kuru ağaçlara
Kör kuşlara kanat oldu
Sorabilirsiniz ulu ağaçlara

Köpeğiniz yorulmasın diye
Hep o havladı güneşe
Öksürüğünüzü o öksürdü
O ağladı ağıtlarınızı
Tatmadı gülmelerinizden

Ağzında çığlık biriktirdi
Acılar biriktirdi yüreğinde
Ölümü sakız gibi çiğnedi de
Düşüne bile girmedi yaşamak
Sorabilirsiniz gecelere

Gazeteler yazmadı öldüğünü
Radyolar söylemedi hiç
Ne çelenk ne tabut ne tören
Ne dostu vardı ne düşmanı
Ne ağlayan oldu ne gülen

(1970)

DEĞNEKÇİ

Karanlığı kesip kesip
Körlere değnek yaparım
Yarasa kirpi köstebek
Arap döviz kâbe tuzak
Din devlet laîk hacı Türk
Bit fetva zemzem sinek
Aramco ümmet kurban köle

Karanlığı didip didip
Cadılara saç yaparım
Cahit cihat namak değnek
Vaiz mimber küfür ekmek
Külah sarık sakal bedevi
Ezancı selacı ekmek
Seçim değnekçisi hacı ahmet

Karanlığı tartıp tartıp
Yoksul halkıma satarım
Boru gırtlak hoparlör minare
Bitişikte hastalı bir kulübe
Ateş kırk nabız yüz kırk
Parti uludur parti uludur
Medet ya hazreti siyaset
Çöl kere arap kere kum kere

(1970)

HÖMBÖÇÖKÖMBÖ

Herkesin Ankara'sı kendine göre
Bizim Ömer'in tenekeden
Anası onu Gülveren'de doğurur hep
Küfe ile demokrasi çekerken

Herkesin İstanbul'u kendine göre
Sizin John ağanınki mermerden
Anası onu Boğaziçi'nde doğurur hep
Hömböçökömbö der demez
Samanınız altın oluverir
Güneş sömürge burcuna girerken

Herkesin Antakya'sı kendine göre
Bizim Recep'inki kerpiçten
Anası onu Bağrıyanık'ta doğurur hep
Babası çorba ile rakı içerken

İstanbul'dan kalkan sayın sinek
Ankara'ya varınca leylek olur
Karga olur Anadolu'da
Hömböçökömbö der demez
Derelerimizde kurbağa olur
Demokrasi sandık burcuna girerken

Herkesin kendine göre bir yüzü vardır
Bizim John ağanınki de köseleden
Hömböçökömbö der demez
Tükrüğümüz öpücük olur hemen
Dünya namus burcuna girerken

(1970)

ŞÖLEN

Sofrayı kurunca ana fare
Çağırdı kocasını çocuklarını
Buyur etti konuklarını
Soluk soluğa yetiştiler
Sofrada kedi eti vardı

Yediler içtiler geğirdiler
Soylu bir kedinin çektiği
Kapan'dan arabaya bindiler
Şıngır mıngır oynayarak
Bayram yerine gittiler

Yarışı kazanırsan diyordu
Baba fare oğul fareye
Sana bir kedi ödül vereceğim
Benimle evlenirsen diyordu
Oğlan fare kız fareye
Seni kedi sütüyle beslerim

(1970)

PORTRELER

GÖZSÜZ

İnsanların çok gözü var
Hayvanların iki
Bizim Niyazi'nin hiç gözü yok
Niyazi ne insan ne hayvan
Ne bitki

ÖLÜ CAN

Sizin itin günde yediği eti
Yılda yemez bizim Cafer efendi
Sakat yorgun ezik köle
En kör gözü ile bakar güzele
Ölü çiçek koklar gibi

MADALYA

Ayak sesleri gelir karanlığın
Dang dong dang dong dang
Seviyorsan korkmazsın Recep
En büyük madalyadır yüreğin
Başka bir şey takmazsın

SAĞIR

Asyalıdır bizim Abdo Bey
Karısı ve diploması Avrupalı
Derindir kültürü dibi görünmez
Eğer en sağır kulağını gerçeklere
Eşek yağmur dinler gibi

SANİYE

Gelir zaman ustanın elleri
Suçlarımı karanfil yapar
Açar sevginin dul çiçekleri
Kızoğlan kız bir dünyada
Uzun bir saniyedir zulüm
Kıp kısacık bir çağda

SANATÇI

Ayak değmemiş yollarda
Tek başına yürüdü
Öyle yalnız öyle küçüktü ki
Yok gibiydi aramızda
Öldükten sonra büyüdü

ZATINIZ BİLİR

Kamyonlara yüklüyorlar bizi
Yorgunlukla yoksullukla birlikte
Un bulgur çuval gazocağı tencere
Kazma kürek tırmık yaba dirgen
Sıcak ter toz bebe avrat hasta gebe
Öte git teneke doğru otur sepet
Kamyonumuz ip atlıyor caddelerde

Kentlerden geçiyoruz beğim
Ağzı ve karnı büyük kentlerden
Nerden gelip nere mi gidiyoruz
Ne mi oluyor böyle bize
Zatınız bilir beğim
Zatınız bilir

Bir kolon toto oynadık
Bir kolon demokrasi
Yolumuzu kesti eski bir gece
Ayağımıza battı pis bir karanlık
Çukurova'da köz yağdı ensemize
Siz gülme toplarken ölü yüzlerden
Ağlıyordu on üç numaralı sandık

Köylerden geliyoruz beğim
Yaşamanın adı günah
Uyanmanın adı suç köylerden
Trenlere yüklüyorlar bizi
Tarihimiz coğrafyamızla birlikte
Alamanya'da ne işimiz mi var
Neyimiz mi gelir Amerika
Zatınız bilir beğim
Zatınız bilir

Gar kalabalık kampana tren
Pap pup pap! taka tuk! taka tuk!
Ağıt öpüş mendil selam sıla
Haydi hoşça kal aslan yurdum
Ben Alaman'a teslim
Sen nato'ya emanet

Kosova'dan geçiyoruz beğim
Tarihimiz coğrafyamızla birlikte
Pap pup pap! taka tuk! taka tuk!
Münih özel, pap pup pap!
Bir Türk çöpçülükten aferin aldı
Hangi göğsüme mi takacağım
Zatınız bilir beğim
Zatınız bilir

(1970)

BÜROKRASİ

Büro koltuk masa dolap çekmece
depo dosya toz küf güve örümcek
pul zarf kâğıt zımba toplu iğne
daktilo sekreter samanlık Halime
zurna telefon alo efendim köçekçe
Şuraya bir imza buyurun Ali Bey
damga mühür parmak izi parafa

memur simit vergi terfi merdiven
telefon alo biraz sabır buyurunuz
çek bono tahvil makbuz senet
rakam rakam rakam rakam imza
maaş ücret yolluk bütçe ödenek
alo santral bu kaçıncı alo kızım
makam zurna köçek hindi yengeç
kızım bu kaçıncı alo miyav miyav

bono faiz yatırım fırtık yama
açık zarf kapalı zarf kilitli zarf
arttırma eksiltme samanlık Halime
koltuk tabut kefen zaman kuyu
ziyaret ticaret vergi inşaat ihale

çanta müfettiş sünnetçi düşünce öcü
soru kıl rapor kılıç muska böğelek
TÖS boykot grev bilim yürek yaşa be

1970

DEVLET AMCA

Sarı bahar mor bulutlar
Göklerde hallaç gülleri
Çam söğüt salıncak ninni
Bebek yüzünde fil öpücükleri

Yudular taradılar ördüler
Sarı saçlarını mor seslerini
Süt göğüslü kıp kızlar
Şarkı söylediler amcama
Şarabı sarhoş eden ağızlar

Salıncakta sallandıkça zulüm
Sarı bir eylül takar yakasına
Bakire kızların dölevinde
Ölüm yaşamayı gıdıklar
Kuşlara uçma öğretir amcam
Yüzmenir bulutlardan
Elleriyle gökleri mıncıklar

Açsam devlet amcanın kapısını
Anadolu'lu salsam içeri
Bozkırını kağnısını yokuşunu
İnsan yüklü kamyonlarını salsam
Ter ve toz içinde kalır
Yasaların süslü maddeleri

Ağaçlara dal isterim ben
Kuşlara yuva çocuklara salıncak
Yaprakları sarartmasın ninnilerim
Evlere kahkaha sofralara ekmek
Koklamaya gül değil
Toprak isterim

Ben sevgiler öğretmeni
Bütün başları dik yüzleri ak isterim
Sevdikçe büyük sevdalar
Savaştıkça büyür yüreklerimiz
Senin soğuk topların tüfeklerin
Karanlığın itin köpeğin var
Olur mu bu devlet amca
Erkeklik mi yani

(1970)

ANILAR

I

Ben hem çobanken
Hem babamın oğlu iken
Ne çok ayaklarım varmış
Belki de yokmuş
Babama öyle gelmiş

Ben hem çocukken
Hem anamın oğlu iken
Ne çok karnım varmış
Belki de yokmuş
Anama öyle gelmiş
Hem tarhana beleş
Hem kaşıklar egemen

Ben hem kırlangıçken
Hem aylardan uçurtma
Ne çok kanatlarım varmış
Belki de yokmuş
Göklere öyle gelmiş
Hem aylardan martı
Hem günlerden kelebek

II

Taş yastıklar emmiş de
Azalmamış bin yıllık yorgunluğum
Çok değil öğretmenim
Bir damlacık her kulağıma
Damlatıver ak sesinden
Kahkaha içinde kalsın çağımız
Boykot kızların kucağında
Hem yürekleri egemen
Hem memeleri koyunlarında

Ben hem İstanbul'da Padişahken
Hem Cumhuriyetken Anadolu'da
Düşlerine girmişim Batılı tüfeklerin
Belki de girmemişim
Onlara öyle gelmiş
Kan içinde kalmış yumruğumuz
Hem yıllardan kırmızı karanfil
Hem aylardan mor menekşe

Biz halkın yürek oğulları
Yiğit kızları Anadolu'nun
Başımızda bin yıllık sevda
Ayağımızda bin yıllık yol
Sana geliyoruz güzel halkım
Hazır ol!

(1970)

ANADOLU

Türk at avrat namus silah
tarih destan anıt yazıt asya
kılıç kalkan kale burç bayrak
at ova suvari akın utku nara
akdeniz avrupa niğbolu kosova
nal sesleri toz duman plevne
saray
        padişah
                sultan
                        salıncak
                                yelpaze
                                        cariye
lale sümbül sağır aşk kör bülbül
kadın şarap şaki şiir ağıt dua
divan gazel beyit bahşiş kaside
şeyh ağa molla ümmet derviş aşiret
seferberlik salgın yağma kıtlık
vergi kırbaç saray kanlı hazine
          Savaş
                    yangın
                         tufan
                                 salgın
                                        ölet

ya bağımsızlık ya ölüm çete yürek
mehmetçik ali çavuş fatma onbaşı
öküz kağnı mermi yaralı yorgun
ayrılık ölüm şehit gazi madalya
kemal paşa elif paşa zeynep paşa
İstanbul samsun sıvas kocatepe
anadolu
        kutsal
                kavga
                        halk
                                özgür
                                        egemen
aşık saz bağlama türkü koşma
kayabaşı mani ağıt kaval nenni
davul zurna gelin duvak kına
heybe kilim nakış yağlık yemeni
oyun halay zeybek dadaş efe hey
sek çök hayda hop hop hoppa
cumhuriyet
        tek parti
                çok parti
                        sandık
                                şıngır
                                        mıngır
                                                demokrasi

ağa ova ırgat köylü toprak köle
halk mağara oyuk delik köstebek
kara çamur zulüm aydınlık anayasa
fabrika işçi sendika kurşun grev
siyasal din zindancı cellat hamo
dağ vadi mağara hacı şaki yezido
feodalizm
        kapitalizm
                emperyalizm
                        faşizm
                                kanlı çorba
polis kurşun cop kız kızlık çığlık kan
demokrasi sandık hacivat oyun yağma
parti ağa hazine samanlık fare delik
kara kin kanlı koltuk yular öğretmen
gökte şimşek yerde sancı körebe
zindan çatlasa da Anadolu ışığa gebe

(1971)

YASAKLAR

Şu yasaklar var ya
Bayılıyorum
Darı sapından yapılmış yasaklar
Karanlığı serbest eder
Aydınlığı yasaklar

Şu trenler var ya sana giden
Her durakta yeni bir ülkeyim
Ağzınla türkü söylüyorum şimdi
Sesinle çiçek suluyorum
Saç tarıyorum gülüşünle
Her durakta yeni bir sevdayım

Şu yasaklar var ya
İt kılından yapılmış yasaklar
Düşmanlığı serbest eder
Kardeşliği yasaklar

Şu trenler var ya
Bozkırdan geçen trenler
Her durakta eski bir yarayım
Ağzınla küfrediyorum şimdi
Kör oluyorum gözlerinle
Her durakta yeni bir kavgayım

Şu yasaklar var ya
Bayılıyorum
Kibrit çöpünden yapılmış yasaklar
Kırıldıkça boynuzları tek tek
Sevdamız ayaklanıyor işte
Tarihe geçiyor sevişmek

Bir sabah
Kocaman bir sabah
Dünyanın en büyük güneşi
Güp ettiri doğacak
Dünyanın en büyük dünyası
Dönmeye başlıyacak

(1971)

ŞEYTANİSTAN

Anam bulgur efsiyor şimdi
Ağzıyla yaptığı rüzgârda
Pürçükleri kepek içinde
Besmeleyi unutmuşsa eğer
Şeytanlar takla atar
Sap tabağın içinde

Babam odun kesiyor şimdi
Çakrak dağının tepesinde
Nenemle yaşıt bir balta ile
Besmeleyi unutmuşsa eğer
Sakalı salkım salkım buz
Baltası kan ter içinde

Kuru dane pişirmiştir anam
Bulguru kavurup kızartarak
Ağaç kaşık ile toprak çanakta
Yağını az duasını çok koymuştur
Besmeleyi unutmamışsa eğer
Kokusu Çakrak'tan duyulmuştur

Akşam ocakta ürkek bir yalım
Akıyor gizlice yukarı yukarı
Anam-babam oturmuş karşısına
Önlerinde toprak çanak
Ellerinde ağaç kaşıkları
Besmeleyi unutmuşlarsa eğer
Şeytan artığıdır yedikleri

Bir gök gürledi ki bangır bangır
Ağaçlarımız hadım olur
Dağlarımız küçülür korkudan
Şimşek dilim dilim eder geceyi
Anam babam girer yorganın altına
Besmeleyi unutmuşlarsa eğer
Şeytan diken eker uykularına

Memurlara eli çöplüler der nenem
Dedem hökümet der çavuşa onbaşıya
Allah bizi yorgun yaratmış der babam
Hep biz mi yorulucuk diye sorar anam
Hep biz mi korkucuk Allahtan
Karanlıktan hökümetten şeytandan
Hep biz mi ölücük kızamıktan

Bana eli çöplü diyen nenem
Bir kabdan su içtiğim kırca keçi
Ekmeğim acı suyum yavan saçlarım ak
Resimlerde görüyorum buğdayı
Eski bir tanıdık oldu toprak
Belki utanıp sıkılırlar diyerek
Gazetelere yazdım şeytanları

(1971)

ATATÜRK'Ü ÖLDÜRMEK

Niye kara düşleriniz
Yorganınız yastığınız niye kara
Kuyularda işi ne yıldızların
Koşar koşar da sıcaklığınız
Ulaşamaz kendi dağınızdaki kara

Niye sarı yüzleriniz
İpek mendiliniz niye kirli
Yoksa alnınızdaki lekeyi mi sildiniz
Yeyip içtiğiniz korku mu öfke mi
Dışarda bekler bekler de sevgi ana
Niye açmazsınız kapıları

Ben tören miyim beyler
Bronz heykel miyim çelenk miyim
Söylev miyim ağıt mıyım salonlarda
Ne istersiniz saçlarımın renginden
Gözlerimin şimşeğinden size ne

Vapura ben değil halk binmişti
Halk çıkmıştı 19 Mayısta Samsun'a
Düşmanı denize dökerken İzmir'de
Aralarında ben de vardım
Hasan'dım Hüseyin'dim Fatma'ydım

Her tarih sallanmasında
Katmer katmer açar devrim gülleri
Güneş tohumları çimlenir yüreklerde
Boşuna üfleme üfürükçü başı
Devrimciyi söndürsen de
Yaktığı ateş sönmez

1971

BAĞRIYANIK MAHALLESİ

kondu kerpiç çuval toz pas teneke
sokak barsak nargile huni minare
kapı evin ağzı pencere evin gözü
umutları içinde çürümüş bir kız
Hem kör hem pencereden bakar
güneşin ardı güneş göğün ardı gök

kaçak dam eğri baca ürkek duman
sokak musluk su iplik ağustos inek
su bidon bidon bidon bidon kova teneke
ayyüş ummahan fattum meryem kezban
ibrik testi kova tas çaydanlık cezve
kavga küfür saç baş yara polis kan

soğuk serçe poyraz ip çamaşır uçurtma
çocuk enik ekmek çaput top çarık yama
çöp kutusu şişe karpuz kabuğu paçavra
tombalacı bekir gezersatar osman yaya
nane turşuluk biber havuç ıspanak lahana
geçim sokak sokak sokak sokak sokak

arsa maç ibne hakem alkış toz tükrük
boyacı nuri çöpçü ismail şeyci ramazan
ıslık ana avrat bacı din allah felek
yaşşa hakem davar öküz keriz oha inek
sığır kaleci deve doping orospu kefere
yaya ya şaşaşa! geber geber çok yaşa!

barut abdo sırtlan şakir şut it ahmet
kaleci kırlangıç forvet kaz hindi gebe
hakem düdük kominist oşt turşuluk biber
şike doping amigo idris kancık kefere
oşt orospu yuh yaşşa ana bacı karambol
top yassı hakem yuvarlak goool goool!

kürt abbuş omçası çıkık sefer eskici
şişe cam musluk eski bakır çarık teneke
gezersatar sakız kilot lastik firkete
tatlıcı kerim sokak sokak sokak sokak
yaz kış asfalt kaldırım pazar bayram
haydi alın şundan biraz feleksizler
ben bu tatlıyı kendim için mi yaptım
haydi zıkkımlanın biraz kefereler!

EMEKLİ ABDULLAH AMCA

Dokunuyor bana artık
Ekşi tatlı tuzlu tuzsuz
Neşter yara sancı gece
Dokunuyor ayak sesleri
Kırk ayaklı hemşire

Dokunuyor bana artık
Açık kapı kapalı kapı
Soğuk sıcak ışık gölge
Dokunuyor taze kahkaha
Narkoz sesli hemşire

Dokunuyor bana artık
Giden tren duran tren
İnişler yokuşlar düzler
Dokunuyor sıla gurbet
Tanıdık tanımadık yüzler

Dokunuyor bana artık
Uzun gece kısa gece
Batan ay batmayan ay
Dokunuyor hayal gerçek
Kaçıyorum düşlerimden

Dokunuyor bana artık
Kuru ağaç yeşil ağaç
Uçan kuş uçmayan kuş
Dokunuyor batan gemi
Yumuyorum gözlerimi

Koşar koşar da zaman
Aşınmaz gizli ayakları
Yaşamayı döller ölüm
Kardeştir canlı cansız
Sevgi evreni büyütür

(1971)

KUYRUK ACISI

Fışşş dedi
Fısıldadı yılan
Beni bir kuş soktu
Fışşş

Hırrr dedi
Hırladı köpek
Beni kuyruğum ısırdı
Hırrr

Cuvvv dedi
Cuvladı kurşun
Beni yürek vurdu
Cuvvv

Baaa dedi
Bağırdı karanlık
Beni güneş soktu
Baaa

Bööö dedi
Böğürdü zindan
Beni devrim soktu
Bööö

Çatırt dedi
Çatıdadı zincir
Beni devrim kırdı
Çatırt

(1971)

KANAMA

Yazar daktilo serçe darı gaga
yağmur dolu nohut dam tutya
gök bulut şimşek sokak tufan
gece karbon kömür arap çuha
kız gümüş kahkaha öpüş mağma
çığlık üçel ateş tak tak tak
bıyık bıçak kan kurşun yürek

şafak horoz güneş dağ yamaç
yayla çınar söğüt ceviz defne
oluk su yosun kız testi çeşme
çoban kaval azık türkü bazlama
vadi koyak havuz çınar gölge
yolcu uyku düş yangın yılan
kantasız kuşlar kuşsuz kanatlar

şiir ozan arı çiçek zampara
devrim adlı bir kız analık pıtrak
yazar kitap kilit müzevir bahşiş
duygu keçe küfür ağız salya
sevgi yasak çamur kancık sinek
nişanlım çay demliyor kanımla
kutsal kemik altın dişli köpek

deniz gemi yelken martı direk
balık yosun tuz köpük dalga
kum sıcak sevgi şiir insan doğa
liman gemi ayrılık sevi mağma
müzevir uşak çamur kuyu tuzak
nişanlım mendil yıkıyor kanımla
meydansız er ersiz meydan

kitap beyin güneş bilim teknik
devrim sanat sabır insan emek
düşünce inanç sevgi çaltı yara
ağız kilit kukla robot çelik elma
çok ağızlı müzevir kına karga
umutsuz aşklar aşksız umutlar
nişanlım sesini boyuyor kanımla

(1971)

PATLAK DAVUL

Öyle hızlı uçtu ki yüzün
Ürkekliğini aralayıp da
Bakamadım gözlerine
Sayamadım ayaklarını

Nezaman kaçan bir yüz görsem
Eski bir anı zonklar şuramda
Bayrak direklerim devrilir
Nezaman seni biri vursa şafakta
Horozlar ses fışkırtır yarama

Unutmakla bitmiyor anılar
Nezaman tanıdık bir ot görsem
Yeni bir şiir zonklar şuramda
Nezaman oturup yazmaya başlasam
Karıncalar buğday çeker yarama

Nice emzirsen doymaz batı
Analıktır nice kucaklayıp sevse
Karanlıkları aralayıp da
Nezaman seni uygarlık ısırsa
Kağnılar gıcırtı sürer yarama

Nice uzatsam sesimi
Kanatlarını nice allayıp pullasam
Ulaşmıyor kendi kulağıma

(1971)

ÇOCUK FİLMLERİ

KAÇAK FİLM

Ağaçlar uyumaz çocuğum
Gezip dolaşırlar geceleri
İnsan amcalar uyuduktan sonra
Ağaç amcalar çevirdi bu filmleri

YARIŞ

Ağaçlar uçamaz çocuğum
Ne ki kuşlardan önce aşarlar
Yüce dağları derin dereleri
Irmaktan önce varırlar denize

SANAT

Ağaçların ağzı dili yok çocuğum
Beceremezler yalan söylemeyi
El etek öpmeyi bilmezler ya
Bizden iyi bilirler sevmeyi

ACEMİ

Ağaçlar okula gitmez çocuğum
Anlamazlar fizikten felsefeden
Tüfeği görseler mertek sanırlar
Bilmezler ücretle adam öldürmeyi

YURT SEVGİSİ

Ağaçların miğdesi yok çocuğum
Sömürmezler öksüzleri emekçileri
Çalmayı çırpmayı bilmezler pek
Biraz eksiktir yurt sevgileri

YABANCILAŞMA

Ağaçlar meyva yemez çocuğum
İnsanlardan ayıp olur diye
Oturmazlar kendi gölgelerine
Koklamazlar kendi çiçeklerinden

AĞAÇ AKLI

Ağaçlar uçamaz çocuğum
Yaya aşarlar dağları tepeleri
Tuzdan önce varırlar denize
Su içmeden geri gelirler

(1971)

TÜFEK

ben
kardeşlerim
hasan hösün memet
bacılarım esme fatma
köselerin döne kerkezlerin dudu
toplanırdık kış geceleri
büzülürdük
ocağın
önüne
masal
söylerdi anam
buruş buruş sesiyle
uçup uçup gelirdi ak güvercinler
konup konup kalkardı
umut kuşları
periler
ne zaman
uzatsak
ellerimizi
ellemek istesek ak tüylerini
gök gürleyiverirdi birden
çıt ettiri kırılırdı
masal dünyamız
en ince
yerin
den

şimşek
derdi anam
korkunun altın kılıcı
askerleri kara kara bulutlar
yıldırım derdi anam
korkunun en uzun
tüfeği
dir
sonra
yeniden
başlardık masalımıza
bir daha uzanırdı ellerimiz
umut kuşlarına peri kızlarına
korku gene çekerdi kılıcın
ağzında koca bir kahkaha
patlatırdı tüfeğini
üstümüze
ben
anam
kardeşlerim
memet hasan hösün
bacılarım esme fatma
köselerin döne kerkezlerin dudu
sokulurduk birbirimize

sıkışıp kalırdık
gecenin
dibine
korku
çok elli
çok ağızlı korku
biledikçe kılıcı diliyle
unutur gibi olurduk yoksulluğu
koşarken yeni bir soyguna
patlatarak tüfekleri
önde korku
ardında
askerleri
umut
çok kapılı
çok kanatlı sevgi
zulümden korkudan hızlı
göklerden geniş evrenden ulu
öyle koşardı ki yüreklerimiz
umut öyle kocamandı ki
korkuturdu
korkuyu

(1971)

KIRK GÖZLÜ KÖR

Kötü kötü bakma öyle
Fıkırdayıp durma gökyüzü
İnsanı günaha sokma gene
Eğirmem seni mavi yün
Kirmenim tutuklu şimdi
Çıkrığım sürgün

Kara kara taşlarla
Kalın bir duvar örmüşler
Kirli çirkin bir duvar
Işığın ve sevdanın önüne
Haydi git yoluna gökyüzü
Başıma iş açma gene

Hayır gel gitme gökyüzü
Gitme hep üstümüzde kal
Ben kırk gözlü körüm şimdi
Sevda kırk ayaklı topal
Uzat mavi merdivenini
Sonsuz aydınlık ve ak

Gel gitme gökyüzü
Gitme hep üstümüzde kal
Yağmurumuz mavi yağsın
Mavi aksın çeşmelerden sular
Kadınlar mavi tenli olsun
Yeşersin sevda yıkılsın duvar
Ağlamak yasak olsun dilerim
Yüzüm yorulursa eğer
Ellerimle gülerim

Ben kırk gözlü körüm şimdi
Sevda kırk ayaklı topal
Gel gitme gökyüzü
Gitme hep üstümüzde kal
Daya mavi memelerini
Bozkırların ağzına
Öyle acıkmışım ki ışığa
Bin yıl emsem doymam

(1971)

ANIT

Biz ilkokulda okurken
Zil çalınca mısır gibi patlardık
Niçin patlardık bilmem
Niye sığmazdık koridora
Öğretmenim

Biz ilkokulda okurken
Ayaklarımız yiterdi oyunda
Burnumuz kulağımız yiterdi
Nasıl da bulup verirdin
Öğretmenim

Mendilinle ağıt silerdin
Yüzlerimizden
Senin hiç mi acın yoktu
Öğretmenim

Sen bize güldüğün zaman
Nerden gelirdi gözlerin
Sen bize küstüğün zaman
Yüzün nere giderdi
Öğretmenim

Sen bize görme öğretirken
Kediler niçin ışığı tırmalardı
Niçin havlardı karanlık
Öğretmenim

Ben I/B den 272 Ali
Ne zaman seni ansam
Mavi bir gül olur gükyüzü
Ak bir anıt yükselir içimde
Niçin yükselir
Öğretmenim

(1971)

GÖZÜMLE GÖRDÜM

Can çekiyor koca dedem
Üç gün üç gecedir çekiyor
Biraz uzundur dedemin canı
Doksan altı yıllık bir can
Lokma lokma çıkıyor işte
Dedemin dişsiz ağzından

Yüzünde tarihi coğrafyası
Çizgiler okyanusu yüzünde
İki gözünde iki gemi batıyor
Göçmen bir dünyadır dedem
Her geminin güvertesinde
Kuşlara mendil sallıyor

Gözümle gördüm
Kuru ağaçlara can yürüdü
Sevda bürüdü dağları taşları
Süt yürüdü bir kadının memesine
Bir kız kendi kendini
Öpüşten yarattı

Gebe bıraktı bahar yeli
Kurtları kuşları bulutları
Süzülen uçurtmaları
Gebe bıraktı karasaban
Alıçlı Seki'deki kıraç toprağı
Doğururken öldü kıraççık
Karnında umutlarım vardı

(1971)

OLMACA

Ben çocuk olmasaydım eğer
Kav çakmak satardım
Bulut amcalara
Patlamış mısır alırdım
Bulut amcalardan

Ben çiçek olsaydım eğer
Hiç saksı giymezdim ayağıma
Ödünç kanat alırdım
Güvercin teyzemden
Üstünüze barış uçardım

Ben ırmak olsaydım eğer
Altıma saklamazdım ayaklarımı
Öyle yaklaşmazdım denize
Düşmana yaklaşır gibi
Sürüne sürüne

Ben tüfek olsaydım eğer
Patlamazdım kimsenin üstüne
Bir tetiğimden utanırdım
Bir de eğri parmağından
İnsan amcaların

(1971)

TUTKAL

Bir sabah uyandım baktım
Düştüm yastığıma yapışık
Şiir yazarken ölmüşüm
Dilime yapışık sözcükler
Çığlığım tavana yapışık

Eğilip baktım pencereden
Rüzgâr damlara yapışık
Gözlerime yapışık Antakya
Ölü götürüyor üç beş kişi
Ayakları yola yapışık

Kime küsmüş nar ağacı
Çiçeklerini yere atar
Cellat üşür gölgesinde
Tere batmış dar ağacı
Ayakları köze yapışık

Sen nasıl baharsın böyle
Bütün kuşların tek kanatlı
Korkuları tüylerine yapışık
Ağaçların çiçek açmış
Acıları dallarına yapışık

Sen ne biçim uygarlıksın
Parmağın tetiğe yapışık
Özgürlük beslersin kafeste
Kadınların çiçek açmış
Sıcaklığı vitrinlere yapışık

Bir sabah uyandım baktım
Çürük bulutların altında
Takla atıyor kirli sular
Işığa sövüyor üç beş kişi
Kimlikleri yüzlerine yapışık

(1972)

GÜZEL SUÇ

Boğma beni su
Bu altın boruları
Ben yapmadım
Yakma beni ateş
Altın beşiklerde
Ben yatmadım

Kovalama beni çığ
Bu eğri yolları
Ben yapmadım
Boğma beni deniz
Dalgaları beşe alıp
Ona satmadım

Asma beni dar ağacı
Bu eğri yasaları
Ben yapmadım
Çekme beni kara toprak
Evreni aşar sevgim
Sığmaz kucağına

Uç yürekten yüreğe
Bin kanatlı kuşum
İnsanı insana götür
Kıskan beni yargıç
Bu güzel suçları
Ben işlemedim

Uç dudaktan dudağa
Bin kanatlı kuşum
Götür ek sıcaklığımı
En somurtkan çağa
Kıskan beni ölüm
Bu evrensel elmayı
Ben dişledim

(1972)

KÂZIM USTA

Eli sopalı bir gökten
Eski püskü bir akşam indi
Antakya'nın üstüne
Kâzım usta iğnesini arıyordu

Farları yeri yalaya yalaya
Toprak yüklü bir kamyon geçiyordu
Düdüğünü öttürdü bir bekçi
Kâzım Usta iğnesini arıyordu

Kâzım Usta'nın evinde
On bir baş yaşıyordu
Yükünü boşaltıp döndü kamyon
Kâzım Usta iğnesini arıyordu

Kâzım Usta'nın dükkânı
Işığı sokaktan alıyordu
Toprak kamyonu bir daha geçti
Kâzım Usta iğnesini arıyordu

Sokak lambasının altında
Sevi miyavlıyordu bir kedi
Toprak kamyonu bir daha döndü
Kâzım Usta iğnesini arıyordu

Sokak lambasının altında
Karnesini yırttı bir öğrenci
Bir daha geçti toprak kamyonu
Kâzım Usta iğnesini arıyordu

Çakmağını yaktı Kâzım Usta
Karanlığı ana avrat kalayladı
Toprak kamyonu bir daha döndü
Kâzım Usta iğnesini arıyordu

Eski püskü bir güneş
Doğarken Antakya'nın üstüne
Kâzım usta iğnesini buldu
Eski bir asker ceketine
Sivil bir yama yapıyordu

(1972)

DOĞA KIZI

Tatlı bir sızı gibi
Yürür dallarıma
Patlatır tomurcuklarımı
Gizli parmaklarıyla

Kutsar tozlu yollarımı
Işıktan ayaklarıyla
Gelir seke seke doğa kızı
Gider salına salına

Savurur sonsuz saçlarını
Harman eder rüzgâr
Tırısa kalkar deniz
Takla atar dağlar
Sevdanın duldasında

(1972)

YAKINLARIM

Alır saklar acılarımı
Nenni yapar alıç ağacı
Emzirir şiirlerimi
Bir karınca

Alır saklar öfkemi
Çiçek yapar defne ağacı
Kanıma karışır sevmek
Orman kızının koynunda

Alır saklar sıkıntılarımı
Kuş yapar kavak ağacı
Kanıma karışır özgürlük
Duvarların ötesinde

Alır saklar göz yaşlarımı
Kahkaha yapar nar ağacı
Ölüm minnacık gölgesinde
Yaşamak kocaman

(1972)

ABOOOV

Biz Mürselekli kadınlar
Geceleri tütün dizerik
Acılarımız dizerik ipe
Karanlığı dizerik abooov
Yüzlerimiz ay tutulur
Yıldız tutulur gözlerimiz

Kök sökerik gündüzleri
Geceleri kömür yakarık
Karanlığı yakarık abooov
Ağaçlar ürker geceden
Biz ürkmezik abooov

Biz Mürselekli kadınlar
Kazma kazarık çüt sürerik
Yorgunluk ekerik toprağa
Gürültüye bata çıka
Bir uçak geçer üstümüzden
Bizi duyamaz abooov

Kurumuş kenger çalıları
Karanlığa bata çıka
Dörtnala geçer yanımızdan
Onlar mı rüzgâra binik
Yoksa rüzgâr mı onlara
Seçemezik aboov

Sessizliğe bata çıka
Ayışığında biçin biçerik
Yorgunluk biçerik aboov
Ayışığında biçin biçerik
Bilmezik aboov

(1972)

BRONŞİT

Ağaçlarımız
Ters çiçek açtı Şevket
Dedem tüfeğini astı
Dallarına

Horozlarımız
Tersine öttü bu sabah
Nenem muska yazdırdı
Antakya biberi sürdü
Ağızlarına

Kuşlarımız
Uçmayı unuttu Şevket
Abuş Usta tutkal sürdü
Ağızlarına

Abdullah amcamız
Uygarlığın beşiğidir
Elini cebinden çıkarmadan
Sallar kendi kendini

Övünmek gibi olmasın
Abdullah amcamız
Demokrasi uzmanıdır
Öksürüğünü cebine öksürür

(1972)

EĞRİ YASALAR

Eğri bir ağaca konar
Eğri büğrü öter karga
Eski bir düdüğe tüner sesi
Seni uyuklar da
Beni uyuklamaz

Eğri bir suya atlar
Eğri büğrü öter kurbağa
Kuru bir denize akar sesi
Seni dalgalar da
Beni dalgalamaz

Eğri büğrü bir çağda
Eğri bir düş görür bilim
Tahta çıkar memeleri
Seni sütler de
Beni sütlemez

Eğri bir soru sorar
Antakya'da bir dönemeç
Biber yüklü bir kamyona
Baka baka uyur sürücü Abdo
Kamyonu devirir de
Biberi devirmez

Nice kudursa da yasakçı
Gene kucaklaşır türkülerim
Eğri bir gülü koklayan güzel
Seni sevdalar da
Beni sevdalamaz

Yassı bir selam verir
Politik Ali Politik Veli'ye
Lastik gibi süner sesi
Seni yasalar da
Beni yasalamaz

(1972)

Sordu bir ak gül
Al yanaklı bir kıza
Sen mi beni kokluyorsun
Ben mi seni

Vurdu tekmeyi bebek
Anasının karnına
Sen mi beni büyütüyorsun
Ben mi seni

Sordu Keloğlan
Peri padişahının kızına
Niye bunca yavaş yürüyorsun
Güzelliğin yere dökülür diye mi

Ödünç ses istedi
Bir hindi bir bülbülden
Veremem dedi bülbül
Siyasetle uğraşmıyorum ben

Yeter artık dedi
Kara toprak mavi göğe
Değişelim yerlerimizi
Sırtım delindi yatmaktan

(1972)

KALEM UYUMAZ

Bu gökler eskidi
Bu gökler hasta sevgilim
Bu gökler yakında ölecek
Mavisini ısırdı zulmün itleri
Bize ağlamak yakışmaz
Yeni bir gök yapalım kendimize

Gemilerin atıdır gözlerin
Saçların rüzgârların atı
Tepinir yaramın üzerinde
Sessizliğim gürültünün atı
Işığın işi ne körün kapısında
Bu karanlık ölülerin atı

Gelin bölüşelim insanlar
Acıyı kıvancı mutluluğu
Avuç avuç dilim dilim
Sevgi yapalım öfkeyi kini
Aşımız ekmeğimiz olsun ışık
Güzelliği bayrak çekelim
Direklerimize

Evren sığar da
Ozanların düşüne
Kendi şiirleri sığmaz
Ozanlar uyusa da geceleri
Kalemleri uyumaz

(1972)

KARANLIĞI SÖNDÜRMEK

Görünmez bir salıncak gibi
Sallanır yaşamın basamakları
Durmadan ha iner ha çıkar insan
İstese de istemese de ayakları

Nereye gömerseniz gömün
Nasıl yatırırsanız yatırın ölüleri
Siz arkanızı dönünce
Gene kalkıp otururlar
Birbirlerini görmek için
Söndürmek için karanlığı

Nice bağlarsanız bağlayın
Ellerini ağızlarını ölülerin
Gene türkü söylerler
Uykusu kaçar tohumun
Kaşınır toprağın ayıp yerleri

Nice bağlarsa bağlasın Zeus
Promete'nin kollarını
Nice kekerse keksin
Ciğerini kartal
Gene indirir ateşi gökten yere
Gene öpüşür su ile toprak
İstese de istemese de dudakları

(1972)

KOSOVA

Bu pınar
Bizim pınarımız mı
Hani ya ayakları
Suyumuzun

Ben Yayladağlı Bekir
Antakyalı ayaklarım
Gece bekçisiyim geceleri
Gündüzleri karpuz satarım
Cadde cadde sokak sokak
Gece yassıdır sesim
Gündüz yuvarlak

Bu çağ
Bizim çağımız mı
Hani ya kulakları
Usumuzun

Ben Samandağlı Yasin
Mersinlidir ayaklarım
Gece bekçisiyim geceleri
Gündüzleri portakal satarım
Gece karadır sesim
Gündüz sarı

Bu ev
Bizim evimiz mi
Hani ya sıcaklığı
Anamızın

Ben Gâvurdağlı Ökkeş
Alamanyalı gözüm kulağım
Uygarlığın u'suyum şimdi
Paşanın p'si ağanın a'sıyım
Sapıyım bir süpürgenin
Bir makinanın vidasıyım

Bu ova
Bizim ovamız mı
Hani ya kanatları
Atımızın

(1972)

KISNIK

Asarcık köprüsünden
Bir kız geçer
Yaprak dökülen yaşta
Ekin biçilen boyda
Dili ağzına sıkışık

Üşür köpek ulumaları
Boğazıma sarılır boz kıraç
Kaşınır karanlığın
Üreme organları
Tohum toprağa sıkışık

Antakya köprüsünden
Bir kız geçer
Kuşlar uçan yaşta
Sular akan boyda
Gülmesi yüzüne sıkışık

Can sıkıntısısın
Kuş mu yapmış ağaçlar
Gözleri kavga bakışır
Tüyleri barışkan
Öfkesi gagasına sıkışık

Antakya köprüsünden
Bir kadın geçer
Bir bacağı altın
Bir bacağı kalay
Ayakları tarihe sıkışık

İşte size dayalı döşeli
Bir gökyüzü
Kanatlarına ak düşmüş kuşlar
Dağlar duman yapmış korkuyu
Yalnızlık çiçek açmış bozkırda
Rengi düşlerime sıkışık

(1972)

ZORZOP

Hem geceler uzun
Hem yaralısın yürekten
Sömürmek istiyor zorzop
Bayraktan kırmızıyı
Maviyi gökten

Hem çıkarsın Bedrettin'e
Hem yoldaşındır Pir Sultan
Ayırmak istiyor zorzop
Ekmekten sıcaklığı
Serinliği sudan

Hem tohumdur hem toprak
Hem tuzdur ekmeğime sevgi
Koparmak istiyor zorzop
Aklığı alınlardan
Yüzlerden gülmeyi

Hem yoldaşıyım Yunus'un
Hem çırağım Nazım'a
Yasak ediyor zorzop
Ağaca çiçek açmayı
Ötmeyi kuşa

(1972)

ZİLLİ MESLEK

I

Karanlığı yara yara
Yumuşak bir iniş yaptı aya
Kundağından çıktı Şakir
Baktı duvar saatına
O saata saat ona baktı
Belinde sancı ağzında fatiha
Kaptı süpürgeyi eline
Dört saat var kalk ziline

Sildi süpürdü koca okulu
Tozunu aldı kirini yaladı
Bir elinde altın kova
Bir elinde gümüş sabun
Bebekler gibi yudu yıkadı
Müdür beyin koltuğunu
Şimdi anladı koltuk
Müdür koltuğu olduğunu

Bir daha baktı saata
O saata saat ona baktı
Üç saat var gelmesine
Müdürün sobasını yaktı
Çakıldı kapının önüne
Yola dikti gözlerini
Bir kulağını yere gömdü
Havaya astı ötekini
Başladı buyruk beklemeye
Hafifçe kımıldadı müdür
Sıcak yatağının içinde

II

Git Şakir gel Şakir
Saata yanlış bak ama
Zili doğru çal Şakir
Müdür geldi ayağa kalk
Müdür gitti otur Şakir
Müdür senin torunun
Sen müdürün dedesi
Müdür bey zile bastı
Kırk ayakla koş Şakir

Kalk otur Şakir kalk otur
Kırk saattır bekleriz
Sende sıkılmak yoktur
Bana bir çay bir simit
Bak Nuru bey ne içer
Ali bey Veli bey Şey hanım
Birşeyler buyurun canım
Bunu vilayete götür
Şunu öğretmenlere imzalat
Bir kilo şey al bizim eve
Şey beye de selam söyle
Saat tam dokuz otuzda
Hem orada ol hem burada

Elnide muhtar çakmağı
Ağzında kurtlu cığara
Çaktı çaktı yanmadı
Tükürdü dağlara taşlara
Aldı cığarasını eline
Baktı çevire çevire
Yedi tane delik saydı
Zile boykot etti Şakir
Aldı cığarasını ağzına
Zurna çalmaya başladı

(1973)

İSLİ GÜNLER

Sokağa çıkıyorum
Daralıyor giysilerim
Başkent'e kar yağıyor
Kara isli kuru
Demir unu

İnsanlar debil debil
Sünnetli çocuk yürümeleri
Otobüsler dolmuşlar taksiler
Una batmış böcek sürüleri
Kımıl kımıl küçüle küçüle

Asfaltı yutuyor tanklar
Timsah yılan yutar gibi
Yeşil kırmızı sarı
Yanıyor üşüye üşüye
Gel - geç lambaları
Sönüyor ürke ürke

İs kurum duman
Kuyulara düşüyor Yusuflar
Yazıları siliniyor kitapların
Yaprakları buruşuyor
Duyunca ayak seslerini
Üvey babamın

Çırpınıyor işte
Halk dağından kopmuş bir çiçek
«Çelenk olmam ben bu ölüye»
Yoluyor taç yapraklarını
Daha gür açmak için
Kanlar içinde düşüyor yere

Ağzını bağlasam
Kuyruğuyla ötüyor korku
Sevginin eli elime değince
Kalınlaşır hastane duvarları
Uçması yasaklanan bir kuş
Döker tüylerini yaramın üstüne
Deli bir tren geçer beynimin içinden
Işığı tahta biçerken
Ortaçağlı bir testere

Kaşığın istir senin
Yediğin içtiğin hep is
Üşütür yaranı yabancı sargılar
Bin bakarsın bir göremezsin
Söyleyemezsin kendi türkünü
Çünkü sesin is

Başkent'te şafak söküyor
Kara kirli isli bir şafak
Sakal bırakmış Ankara
Korkmaya üşenen kuşlar
Tüfeklerin ucuna konmuş

Sabahı getirdi hemşire
Umutlarımı topladım yerden
Yaşamayı göğsüme taktı doktor
Günaydın uyuyan tomurcuk
Uçmaya üşenen kuşlar
Açmayı unutan çiçek
Size selam getirdim
Halk dağının tepesinden

(1973)

UYGARLIK YOKUŞU

Hangi yılan soktu seni
Çeliğin düşüne girerken
Hangi sinek yumurtladı
Sırtına bu dağları
Uygarlık yokuşunda

Günde kırk öğün acıkır
Tekniğin deli bıçakları
Keser kollarını bacaklarını
Pırasa gibi demet demet
Yığar dünya meydanına
Uçaklar gelinlik kızların
Günah değmemiş dudakları

Sıvamış kollarını teknik
Ateş sağar bilimin memesinden
Göz yaşıyla aş pişirir
Çizmesini yıkar kan ile
Kirletir en uzak gezegeni
Ticaretle çiftleşirken

Hangi it havladı sana
Sen hangi kurbağayı ürküttün
Kaç kuyu uykun var
Kaç sinek kişeledin yalanla

Gel sökelim sınır taşlarını
Sevda ile yürek arasından
Buğday ekelim yerine
Çıkalım uygarlık yokuşunu
Kendi ayaklarımızla

(1973)

OZAN

Değişmez o
Eski çarıklarını
Çalınmış ekmeklerle
Kurduğunuz cennete
Geçmez altın köprülerden
Kanatsız da uçar kuş
Kuşsa eğer

Her akşam
Kirli bir tüfekle
Vurulur halk çiçekleri
Her sabah açar yeniden
Kendi kendinden bile
Erken uyanır ozan
Ozansa eğer

Sığmaz o
Topun tüfeğin düşüne
Tetiğini çekince güzelliğin
Vurur çirkinliğinizi
En çirkin yerinden
Anası her gün yeniden doğurur onu
Anaysa eğer

Sevmişsen
Dudaksız da öpüşülür
Dilsiz de söylenir bu türkü
Çıngıl çıkartır sesinden
Kanın dünyayı dolaşır
Kansa eğer

(1973)

SEMERİNE TAPAN EŞEK

Dinlediler
Tarihin kart sesini
Tahta kulaklarıyla
Emdiler taş memesini
Öpüştüler öpüştüler
Demir dudaklarıyla

Ölçtüler boyutlarını
Sırtlarındaki yaranın
Tarihsel zaman ile
Eni bin yıl
Boyu bin yıl
Derinliği bin

İşte kırk bir miğfer
Bir ceket düğmesi
Bir araba tekerleği
Şişmiş bir at
Ses kırıkları bir kralın
Karpuz kabuğuyla yanyana
Yüzüyor kanlı bir suda

Susamıştır şimdi
Kendi kokusuna bir çiçek
Özlemiştir
Kuş kuşluğunu
Böcekliğini böcek
Pahalı bir renge boyanmış
Semerine tapan eşek

(1973)

MEKİK

Gözleri açık uyur
Uyanır yumarak
Kovalar beni kör mekik
Döner kayış döner kasnak
Pangır pangır pank
Yakalar beni kör mekik

Suyun sesi sudan serin
Ateşin gölgesi ateşten sıcak
Yuttukça emeğimi kör mekik
Ağzı büyür ha büyür
Çoğalır altın dişleri
Döner kayış döner kasnak
Pangır pangır pank

Gider mekik gelir mekik
Kovalar kendi kendini
Yakalar beni kör mekik
Eğilir içer kana kana
Emeğimin pınarından
Top top çiçek açar basma
Tanımaz beni

Doğar güneş batar güneş
Çalar fabrika düdükleri
İner tarak çıkar tarak
Emeğime batar dişleri
Öyle katı ki yüreği
Ne yasa işler ne sevgi

Hiç bir ölçek
Ölçemez emeğimi
Tartamaz hiç bir tartaç
Her sabah yeni bir
Kız oğlan kızdır dünya
Çatlasa da mekik

(1973)

ZİNA

Yirminci yüzyılın
En büyük buluşu
İnsandan köpek yapmak
Ayıp değil mi
Yakışır mı sana
Gül gibi karın dururken
Kirli paralarla yatmak

Yirminci yüzyılın
En büyük türküsü
Manın söylediği türkü
Direncin bayrağıdır
En büyük bayrak
Ayıp değil mi
Yakışır mı insana
Gölgesinde it gibi yatmak

ROZET

Kirlenmişse
Adaletin tartacı
Bir kefesinde
Güvercinler ağlaşır
Sinekler çiftleşir
Öbür kefesinde

(1973)

KARA BATI

I

Sözcüğü bir altına
Bilim satmış bana
Teknik satmış Batı
Uzasın diye uykum
Bin kapı satmış da
Bir anahtar satmamış

Metresi bir altına
Demiryolu döşemiş
Yurduma Batı
Büyüsün diye borcum
Eğri büğrü döşemiş
Uzatmış yolu Batı

Adımı bir altına
Gelmiş bana
Basmış toprağıma Batı
Adımına bin vermiş de
Gitmemiş Batı
Zincir olmuş ayağıma

II

Ben Doğuyum
Uygarlığın tohumuyum
Önce ben buyurmuşum
Taşa toprağa suya
Ben öğretmişim önce
Demire demirliğini
Bakır olduğunu bakıra

Ben Doğuyum
Tarihin tohumuyum
Hem milattan önce
Hem milattan sonra
Dünyaya buyruk buyurmuşum
Sonra ne olmuş bana
Nasıl olmuş da
Buyruğa vurulmuşum

Sözcüğü bir altına
Bilim satmış bana
Uygarlık satmış Batı
Nasıl olmuş da
Beni bana satmış

(1973)

50. YILDA ATATÜRKLERİMİZ

Herkesin kendine göre
Bir Atatürk'ü vardır
Kimi bronzdan bakırdan
Kimi mermer kimi alçı
Kimi buğday sapından

Kırmızıdır
Ali Beyin Atatürk'ü
Veli Beyinki kül rengi
Ali Bey ateş tüccarı
Kül hırsızıdır öteki

Kumraldır
Serap Hanımın Atatürk'ü
Dudu kadınınki kömür rengi
Serap Hanım mini giyer
Çarşafa bürünür öteki

Sarıklıdır
Hacı Ahmedin Atatürk'ü
Mahmut Ağanınki kasketli
Biri üç kâğıtcı tefeci
Dört kâğıtcıdır öteki

Yedi renklidir
Orhan Beyin Atatürk'ü
Burhan Beyinki renksiz
Biri badanacı boyacı
Uyku mühendisidir öteki

Cellattır
Raprap Beyin Atatürk'ü
Lök Lök Beyinki cambaz sirkte
Ölüm uzmanıdır Raprap Bey
Öteki siyaset oynar ipte

Eli sopalıdır
İsmet Beyin Atatürk'ü
Nihat Ağanınki balyozlu
Biri demokrasi cambazıdır
Sömürge bekçisidir öteki

Halktır
Benim bildiğim Atatürk
Bir sevgidir sonsuz
Camdan çerçeveden uzak
Bir devrim ki durmaz
Bir anlam ki kocaman
Alçıya mermere sığmaz

(1973)

GÖKDELENLER

yanyana
dururlar da
tanımazlar
birbirlerini
küs mü ki
konuşmaz
gökdelen
duvarları
geçirmez
sevgiyi
sıcaklığı
insan mı ki
gökdelen
duvarları
bakışırlar
akşam sabah
görmezler
birbirlerini
gökdelen
pencereleri
ayrı açılıp
ayrı kapanır
niye küs mü ki
göz göze gelmez
ayrı gıcırdar
rezeleri
patır patır
patlamaz mı
serçesiz dam
damsız serçe

leyleksiz baca
çat ettiri
çatlamaz mı
kokmaz mı
tuzsuz deniz
dağsız rüzgâr
gökdelen asansör
asansör
kuyu kova
kapı zil
sekban beyler
kaçıncı katta
bilmeyiz
kaç numara
şebnem hanımlar
tanımayız
selam söyleyin
lülüşlere
söylemeyiz
daha nasılsınız
binnaz hanım
bir tane daha
buyurmaz mısınız
kanlı pastamızdan
elimiz değmiyor
sizi ne anmaya
ne unutmaya

bu gülmeyi
nerden aldınız
sevdoş hanım
yakışmış yüzünüze
kaça yaptırdınız
bu dudakları
kıyamıyoruz
sizi öpmeye
üşeniyoruz vallahi
size sövmeye
bi tane daha
buyursanız
kanlı pastamızdan
yıkılınca
yalan yulan değirmeni
kanlı ekmek
ağzınızı yakmaz mı
üşürken emeğin güneşi
sevgi geçmez duvarların ardında
oynar çocuklar
ayaklarına
batmaz mı
un çürükleri

(1973)

KIRK KİLİTLİ SANDIK

Sen ninni söylerken anne
Arı kuşları konuyor
Sesinin dallarına
Ateş böcekleri konuyor
Altımı ıslatmam artık
Ve giysilerim
Dar gelmez sırtıma

Sen ninni söylerken anne
Kelebekler konuyor
Kirpiklerimin ucuna
Gelin böcekleri konuyor
Kapının ardında mı uyku
Dizlerimde mi göğsümde mi
Söyle girsin gözlerime

Söyle şu kedilere anne
Girmesinler düşlerime
Miyavlamasınlar eğri büğrü
Anne söyle şunlara
Kuşlarımı yemesinler
Oynamasınlar oyuncaklarımla

Tavan nereye gitti anne
Nereye gitti evimizin duvarları
Daya ellerini anneciğim
Kediler düşmesin üstüme
Yumarken gözlerimi gizli bir el
Sakla beni anneciğim
Bin kilitli sandık içine

(1973)

NÖBET DEĞİŞTİRDİ TÜFEKLER

Soğuktan ve açlıktan
Ölmüş bir kuşun
Önce kanatlarını yedi
Sonra ağzını dilini
Sesini yedi kıtır kıtır
Aylin Hanımın köpeği
Uçmak istiyordu göklerde
Ötmek istiyordu kuş gibi

Bir deniz tuzunu arıyordu
Her çölde hiç bir çölde
Bulamıyordu

Ayy! dedi Aylin Hanım
İki bayıldı bir ayıldı
Ah neaptın Fificik dedi
Evde et mi yok süt mü yok caniko
Nasıl yedi bu ölmüş kuşu
Et koynuma giremezsin artık
Öpemezsin dudaklarımdan

Bir çocuk baba diye ağlıyordu
Her evde hiç bir evde
Bulamıyordu

Ağzının köşesinde
Korkuya batmış bir tüy
Kuyruğuyla havladı Fifi
Atladı yedinci kattan
Havuza atlar gibi
Kimi uçuyordu ayaklarının
Kimi uyuyordu havada
Sesi kemik rengindeydi

Bir tüfek düşünceyi vuruyordu
Her çağda hiç bir çağda
Vuramıyordu

İşçi yüklü bir kamyonun
Tekerlekleri altında
Kanlı bir pestil gibi
Yamyassı oldu Fificik
Gözleri hem bakıyor
Hem bakmıyordu
Herkese hiç kimseye

Bir kuş kanatlarını arıyordu
Her gökte hiç bir gökte
Bulamıyordu

Ayy! dedi Aylin
Beş bayıldı bir ayıldı
İki baskı yaptı gazeteler
Sekiz sütun üzerinden
Duyurdular büyük acıyı
Radyolar televizyonlar
Telsizler telefonlar
«Düştüğü yeri yaktı ateş»
Nöbet değiştirdi tüfekler

Bir ana oğlunu arıyordu
Her yerde hiç bir yerde
Bulamıyordu

1974

KİRMEN

Kara ellerde kara kirmen
Eğirdiler karanlığı
Kelepçe yaptılar bacım
Darağacı yaptılar
Kurdular kara meydana
Asmaya götürdüler ışığı
Kahkaha atarken tüfekler

Asıldıkça bir büyüdü ışık
Bir büyüdü görsen bacım
Sığmaz oldu yere göğe
Biner biner doğdu güneş
Ağardı darağacı bacım
Ağardı ip ve kelepçe
Ağarmadı kirli eller
Tersine döndü kirmen
Ağlaşırken tüfekler

Ak ellerde ak kirmen
Eğirdiler gökyüzünü
Kuşlara kanat yaptılar
Saç yaptılar ak kızlara
Sevgi yaptılar bacım
Kan gürledi damarlarda
Kekelerken tüfekler

1974

SAYIN FAŞİZM

Ayak sesleri geliyor
Kan çığlıkları arasından
Zıngırdıyor pencere camları
Yarılıyor duvarların sıvası
Dudakları uçukluyor kitapların
Titriyor sözcükler harfler
Saklanıyor birbiri içine

Sayın halkımıza
66 numaralı bildiri:
Sayın faşizm kahvaltıda
Bir milyon kitap yemiştir

Çat dedi çatırdadı kapı
Sayın faşizm doldu içeri
Ağzında kara kıvılcımlar
Kömür öğütüyor dişleri
Atladı raflardan kitaplar
Toz olup uçtular dışarı
Duvar yarıklarından

Sayın halkımıza
77 numaralı bildiri:
Sayın faşizm öğle yemeğinde
On milyon kitap yemiştir

Önde kitap
Arkada sayın faşizm
top tüfek balyoz bomba
Kan çağlayanları sokaklarda
Kesilmiş kitap kelleleri
Karada havada denizde
Roman ve şiir ölüleri

Sayın halkımıza
88 numaralı bildiri:
Sayın faşizm akşam yemeğinde
Yüz milyon kitap yemiştir

Sayın faşizmin sayın karnı
Bugece patlamış olup
Sanıklar aranmaktadır
Köse Bekir oğlu Cuma
Kengerli nüfusuna kayıtlı olup
Almanya'da oturur
Dirisini getirene beş bin
Ölüsünü getirene on bin
Aferin verilecektir

Sayın halkımıza
99 numaralı bildiri:
Köse Bekir oğlu Cuma
Milletvekili seçilmiştir
Kengerli nüfusuna kayıtlı olup
Parlamentoda oturur

1974

DOĞAYASA

Eskitir ağacı çiçek
Çiçeği meyva eskitir
Ufacık bir tohum
Sonsuz bir meyvayı
Daha sonsuz için
Eskitir

Eskitir yumurtayı civciv
En uslu çocuklar
En güzel anaları
Sonsuz bir ana için
Eskitir

Kışı bahar
Baharı yaz eskitir
Kalçaları yanar bir kızın
Çiçek açar etekleri
Bir damla deli su
Sonsuz bir tuz için
Okyanusu eskitir

Keker gök gürültüsünü
En ürkek bir kuş
Eskitir dalgın bir mermi
Savaşsever bir tüfeği
Aynaya bakar bir sömürgen
Yüzüne batar gülmeleri
Bir gerçek bin düşü
Eskitir

Yıkar kendi kendini
Yeniden yapar doğa usta
Kadınlar daha kadın olur
Sevdalar daha sevda
Öpüş dudakları eskitir
Ak süt ak memeyi
Sonsuz bir süt için
Eskitir

Kırar kalemini sayın yargıç
Dar ağacı olur imzası
Gömleği sırtını eskitir
Göğsünü eskitir madalyası
Güzel bir suç
En çirkin cezayı
Eskitir

1974

TÜFEKÇİ

I

Bu dağlar
Mayalı dağlar
Başı sevdaya dayalı dağlar
Yıldız vurulur tepesinde
Eteğinde ışık ağlar
Tüfekçiiii
Yapma bu tüfekleri
Bu dağlar
Yaralı dağlar
Başı kavgaya dayalı dağlar
Ay vurulur tepesinde
Eteğinde güneş ağlar
Tüfekçiiii
Yapma bu tüfekleri

II

Bu dağlar
Tüfekli dağlar
Çatal yürekli dağlar
Başı kana boyanmış
Yağmursuz karsız eder de
Tüfeksiz edemez dağlar
Tüfekçiiii
Yap bana da bir tüfek

Bu dağlar
Kayalı dağlar
Başı öfkeye dayalı dağlar
Aşsız ekmeksiz eder de
Tüfeksiz edemez dağlar
Tüfekçiiii
Yap bana da bir tüfek

(1974)

DÖRT KÂĞITÇI

Önce ellerinizi sıktı
Otuz iki dişi ile gülerek
Sonra boğazınıza sarıldı
Apış arasına girdi kadınların
Dölevlerine yerleşti
Kimyasal denklemler içinde

Aldı eski semerinizi
Sırtınızdan dört kâğıtçı
Boyayıp süsleyip sattı size
Kan ve ateş pahasına
Yağırınız büyüsün diye

Çekince doların tetiğini
Renkler ayrılır çiçeklerden
Kuruya kalır tomurcuklar
Kitaplar ne yazarsa yazsın
Sizi keker kör kuşlar

Kayacak bir gün
Dört kâğıtçıların ayağı
Teneke bir tanrı gibi
Tangır tungur düşecek gökten
Kanlı denklemlerin üstüne
Çığlığını emecek kör kuşlar
Sessizliğin memesinden

(1974)

ERGENLİK ÇAĞI

Her gece
Sen uyuduktan sonra
Kanlı çiçekler topluyorum
Bahçendeki dar ağacından
Gözlerini topluyorum
Düş gören bir asmadan

Öpüp başıma koyuyorum
Karlı dağdaki sabahı
Kimse görmüyor senden başka
Ağırlıksız kuşlar gibi
Kanatlanıyor dudakların
Konuyor ergenlik çağıma
Pişiyor bekâr ekmeğim
Kalçalarının ateşinde

İşte patlıyor bak
Türkülerin tomurcuğu
Buğday tarlalarında
Dolaşıyor yüreğimiz
Ellerime değiyor ne hoş
Ak teninde ayva tüylerin
İşte esiyor bak saçlarının sarı rüzgârı
Özgürlüğün tepesinden

Yığıyor yeşil mağmasını
Toprağın dölevine
Sevdanın ısıttığı tohum
Davul gibi şişiyor korku
Kesilirken gecenin kellesi
Sessizce konuyor gökyüzü
Şiirimin taç yaprağına

(1974)

ÖPÜŞMELER

Kırdı kabuğunu
Çıktı dışarı şiir
Civciv yumurtadan
Çıkar gibi

Açtı gözlerini
Baktı faşizme şiir
Güvercin tüfeğe
Bakar gibi

Kına yaktı dudaklarına
Sayın oğlu sayının biri
Öptü faşizmin ayaklarını
İnek otu öper gibi

Soydu kefenini
Örttü ışığın üstüne
Kokladı karanlığı
Ölü ölüyü koklar gibi

Kanatlandı
Ruhi Su'nun telleri
Uçtu Nazım'ın dağlarına
Evreni kucakladı şiir
Pir Sultan Bedrettin'i
Kucaklar gibi

(1974)

ÜŞÜME

Senin saçların sağanak
Dudakların deli
Dünya kuruldu kurulalı
İlk sevişimdir bu benim
Bütün ağaçların dallarında
Göz göz oluşumdan belli

Ne renk olursan ol gökyüzü
Nere saklanırsan saklan
Arayıp bulmuştur kuşlarım seni
Uçmuştur yüreğimin üstünde
Tüylerinin sıcaklığından belli

Eritmişler gökyüzünü
Koymuşlar fincan içine
Nezaman gözlerini açsan
Mavi yağmurlar yağar içime
Eğri büğrü sokaklarda
Islanır çocukların oyunları
İçimde sıcak bir üşüme

Koşa koşa açsın artık
Yanlışlıkla solan güller
Yamuk yumuk evlerde geceleri
Nenni örtüyor yoksul analar
Üşüyen çocuklarının üstüne

Eğirmişler kanlı suları
Saç yapmışlar başlarına
Yetimlerin göz yaşlarını
Yüzlerine kahkaha yapmışlar
Koşa koşa doğsun artık
Yanlışlıkla ölen yiğitler

Dünya kuruldu kurulalı
İlk uçuşumdur bu benim
Kendi kanatlarımla
Kendi başımın üstünde
Bütün duru ırmakların
İçime akışından belli

(1974)

İMECE

Yumurtadan çıkar çıkmaz
Topladı ana karınca
Yavru karıncaları
İşledi ilk dersini
Anlattı çocuklarına
Karınca töresini

Sevgili yavrularım
Vec vic vec vic vec vic
Yiğit oğullarım kızlarım
Cif cef cif cef cif cef
Tembellik yok töremizde
Ziv zev ziv zev ziv zev
Uyumak ayıp ve yasak
Cin cen cin cen cin cen

Haydin düşelim yollara
Lig leg lig leg lig leg
Kafa tutalım dağlara
Gep güp gep güp gep güp
Taşıyalım buğdayları
Ceh cüh ceh cüh ceh cüh

Döküldü karınca halkı
Buğday kokulu yollara
Leg lig leg lig leg lig
Vardılar buğday harmanına
Koca koca buğdayları
Aldılar sırtlarına
Keh küh keh küh keh küh
İndiler iniş keh küh
Çıktılar yokuş küh keh

Gele gele geldiler
Büyük bir at izine
Yağmur yağmış su dolmuş
At izi okyanus olmuş
Gelmiş kurulmuş yollarına
Nasıl olmuşsa olmuş
Başladılar düşünmeye
Vik vek vik vek vik vek

El ele yürek yüreğe
Verdi karınca halkı
Ulandılar birbirine
Fik fek fik fek fik fek
Çelikten köprü oldular
Okyanus üstüne
Sırtlarda buğday peh peh
Ağızlarda türkü şeh şeh
Geçtiler öte geçeye
Cih ceh cih ceh cih ceh

(1974)

ASARCIKLIOĞLU

Ben asarcıklı ozan
Süslü bir semer gibi
Vurdum uygarlığı sırtıma
Burnum göklere değe değe
Vardım doğduğum köye

Alıçlı Seki'de
Kök söker buldum babamı
Anam kenger kazar kıraçta
Karanlıkta tütün dizer
Öptüm ellerin incitmeden
Eksilmedi yorgunlukları
Arttı mı ne

Dikti kulaklarını üstüme
Çocukluk arkadaşım eşek
Aynı kengeri bölüştüğüm
Bir kabdan yeyip içtiğim
Baktı bana yabancı yabancı
Tanımadı mı ne

Demirden semer gibi
Vurdum anılarımı sırtıma
Gittim çocukluk çağıma
Hava sıcak sıcak sıcak
Üflesem yeşil otlar yanacak
İşte geldi boz böğelek
Dikti kuyruğunu havaya
Yarım canlı topal inek
Sıçradı dağdan dağa

Açtım kanatlarımı
Uçtum arkasından yalınayak
Düştüm şeytanın kucağına
Ne kol kaldı ne kanat
Öptü yaralarımı anacığım
Yapıştırdı etimi derime
Tükürdü düştüğüm dağa
Acılarım azaldı mı ne

Ben Asarcıklı ozan
Süslü bir çamur gibi
Sürdüm şiirlerimi yüzüme
Başım yere değe değe
Vardım doğduğum eve
Yedim ekmeğini babamın
Kendi etimi yer gibi
İçtim anamın suyundan
Kendi kanımı içer gibi
Dişlerim kırmızı mı ne

(1974)

ABDULŞEY ENİŞTEMİZ

1950 lerde
Eski Antakya'nın kenarı
Şimdikinin göbeğinde
500 metrelik bir arsa
Aldı Abdulşey eniştemiz
Bir çift kundara fiyatına

Gündüz uyudu eniştemiz
Uyanık durdu geceleri
Kattı helalı harama
Eğriyi büğrüye uladı
Umduğunu bulduğunu
Derisinin altına sakladı

Yıl 1960
Abdulşey eniştemiz
Bir ev yaptırdı tek katlı
İki oda bir salon
Yarısı kaçak söz aramızda
Yarısı ruhsatlı

Yıl 1961
Kirada evin yarısı
Yarısına başını soktu
Hem kiracı sahibi şimdi
Hem kiradan kurtuldu
Gündüz uyudu eniştemiz
Gece uyanık durdu

Yıl 1965
Bir sabah uyanıp baktınız
İnanmadınız gözlerinize
Eniştemiz de inanmadı
Yeni bir gelin oturmuş
Eski evin omuzlarına
İki dirhem bir çekirdek
Apartmanın ikinci katı
Dize geldi yokuşlar
Kişnedi eniştemizin atı

Yıl 1970
Tuttu eniştemizin elinden
Yürü ya kulum dedi Tanrı
Eniştemiz de yürüdü
Dikiverdi üçüncü katı
71 de dört beş altı
72 de yedinci tamam
Aynı yıl boya badana
Ve bir kucak anahtar

Uç ya kulum dedi Tanrı
Albdulşey eniştemiz de uçtu
Kuşlardan kanat çaldı
Gökyüzü çaldı söz aramızda
Yedi kat sevdi bu yurdu
Sevmesin de ne yapsın
Tanrı böyle buyurdu

(1974)

TELGRAF

Mavi inişler ak düzler
Gözleyin yollarımı
Kesmeyin umudu benden
Gelirim bir gün elbet
Yıkılır bu kara duvar
Bu kara yokuşlar biter

Boyun büküp ağlama
Tarla kuşlarının kanadında
Unutulan çocukluğum
Kenger çalılarına bin de
İkide bir gel geç yakınımdan
Bu uzaklık bir gün biter

Neyi tutsam kayıyor elimden
İğnenin deliğinden geçiyor
Yağlı güreş boğaları
Bin kat sarsanız yüreğimi
Buz dağından kefenlerle
Benim ateşim sönmez

(1974)

GEBE

Kör Şerif'in kızı
Köse Bekir'in geliniyim
Hem dulum hem evliyim
Hem nenemle yaşıtım
Hem çiçeğim burnumda
Kocam Kara Osman
Hem Türktür hem Alaman

Çukurovada pamuk toplarım
Gebeyim karnım burnumda
Günler uzun uzun uzun
Günler yüz yıl bin yıl
Sıcaklık 44 derece
Aşyeriyorum anacığım
Bir çınar gölgesine
Bir avuç soğuk suya

Asılı kalmış havada
Kurumuş rüzgâr parçaları
Günler uzun uzun uzun
Günler yüz yıl bin yıl
Sıcaklık 88 derece
Siliyorum alnımın terini
Mendilimi yakıyor öfkem
Tükürüyorum güneşe

Taşıyor pamuk okyanusu
Bereket yağıyor gökten
Oh çekiyor elci Şakir
Sen ağaya ver ki Tanrım
Ağa da bize versin
Bir cığara yakıyor Şakir
Üflüyor göklerin tepesine
Yüzüme sığmıyor gülmesi
Komut veriyor ırgata!
Ha uşak ha! Ha uşak ha!
Varil gibi yuvarlanıyor sesi

Ağardıkça pamuk okyanusu
Kararıyor Dudu gelin
Siliyor alnının terini
Mendilini yakıyor öfkesi
Göğsü görünüyor eğildikçe
Açılmış iki düğmesi
Aşyeriyor Dudu gelin
Derin bir uykuya
Uzun bir düşe

Büyüdükçe pamuk balyaları
Küçülüyor Dudu gelin
Yığılıyor tonlarca sarı sıcak
Aşyeriyor soğuk bir karpuza
Asarcıklı bir bıçak
Su kaçıyor ateş kovalıyor
Ayakta uyuyor Dudu gelin
Büyüyor karnındaki bebe
Elleri yumruk gözleri menekşe

1974

ÖLET

Habibnecar dağından
Düşerken kirli bir şafak
Antakya'nın üstüne
Minarede yorgun bir ezan
Tanrı uludur Tanrı uludur
Tanrı acından ölüyor
Çocuklar acından ölüyor

Habibnecar dağından
Düşerken kara bir güneş
Antakya'nın üstüne
Koştu savaş artığı atını
Çöp arabasına çöpçü Recep
Dolaştı sokak sokak ev ev
Ölet olmuş Antakya'da
Savaş adlı bir dev

Dolunca çöp arabası
Çocuk ölüleriyle
Sürdü gömütlüğe Recep
Ağır ağır dura dura
Kazıldı hepsine bir gömüt
Kömür oldu kazmalar kürekler
Kılındı hepsine bir namaz
Sesini sürdüre sürdüre
Yasin okudu Antakyalı hafız
Birer avuç fatiha sürdük

Eskiyen yüzlerimize
Şaşırdı göğün yolunu
Biberli ekmek düşleyen kuşlar
Yaz ya gazeteci Abdo
Oku ya hazreti ölüm
Hiç ağlayanı yok bu çocukların
Çöpçü Recep'ten başka

7
KANADI ANTAKYA

Koca dayı
Bütün çocukların
Bütün dayıların dayısı
Çöpçü Recep
Ölümü kandırıyordu
Eski bir Antakya evinde

Evsiz bir kapı gibi
Gıcırdıyor göz kapakları
Yanıyor Recep dayı
Öldüğüne değil
Öldüğümüze

Eski bir Antakya evine
Ezile büzüle girdi ölüm
Çıktı kasıla kasıla
Gıcırdak bir kapıdan
Utanmaz ölüm

Bu ev benim zindanım dedi
Recep dayının karısı
Bütün çocukların anası
Döne döne yumrukladı
Dört duvarı ve ölümü
Kanadı yerler gökler
Kanadı Antakya

Ana bacı kardeş
Çekip kopardık ölümü ölüden
Hiç öpülmedik yer yoktu
Ne ölüde ne ölümde
Ne de ölü evinde
Hiç kanamadık yer yoktu

1974

KAYNAMA

Sonsuz bir gamzedir
Alnındaki kurşun yarası
Öyküsüdür yüreğinin
Çağımıza sığmayan
Güzelliği

Hangi çağı açıp
Hangi çağı kapayacak
Bilemiyor evsiz kapı
Ve kapısız ev
Bacası deli

Şimdi senin de
Dudakların mercan
Dişlerin inci olurdu
Altın yağardı evinin damına
Tapsaydın kanlı bulutlara

Her gece
Basıp geçer şiirimin üstüne
Doların kirli ayakları
Ben bu gülü açacağım
Yolumu kesse de
Anamın göz yaşları

Her mevsimde
Süt kaynayan bir kadın
Zonklayan memelerini
Dayamış şiirimin ağzına
Kalaylı bir testi gibi
Şavkı vurur çağıma

1975

ZAMPARA

Kalkıp gelmiş insan dedem
Taş çağından atom çağına
Elinde öküz kemiğinden iğne
Dikmiş alnımdaki yarayı
Gizli dikişlerle

Kuşa biner gibi
Binmiş azgın bir mamuta
Kalkıp gelmiş insan dedem
Masal çağından kafa çağına
Çiçek açmış taş baltası
Yelesini vermiş cansız bir at
İçi can dolu bir kıza

Silmiş gözünden uykuyu
Geceyi kımıldatmış yerinden
Kalkıp gelmiş koca dedem
Tanrı çağından insan çağına
Öpmüş gebe kadınların karnını
Kırk top kendirle bağlamış beni
Durmadan çiçek açan bir ağaca

Kaşla göz arasında
Geçip gitmiş milyonlarca yıl
Kalkıp gelmiş insan dedem
Yer çağından gök çağına
Buyur dedecik buyur
Elimde insan kemiğinden kaşık
Tenceremde nükleer bir çorba

Bekleyin insan torunlarım
Atlayıp tarihin atına
Ben de geleceğim bir gün
Beton çağından ışın çağına
Elimde insan kemiğinden iğne
Dikeceğim çelik mendilinizi
Gizli dikişlerle

1975

BOYUNDAN UTAN DAR AĞACI

Çürümüş karanlık
Bin kere bin yıl
Kuyularda beklemekten
Kokmuş küflenmiş
Ürkmüş kendi renginden
Kaçmış karanlık

Yıllanmış soğuklar doluyor
Yetimlerin et koynuna
Polis düdükleri doluyor
Uyuyor altın dişli bir köpek
Ağzında sönmüş bir köz
Güneşi ısırıyor düşünde

Nedir bu diye
Soruyor yalınayak çocuklar
Sağımız solumuz diken
Önümüz yokuş ardımız yokuş
Ya kuşlar çocuk olsun
Ya çocuklar kuş

Gebe bir kadın gibidir
Kafalarda düşünce
Büyümeye başladı dünya
Tohum toprağa düşünce
Korkuyor kanlı canavar
Kendi çirkinliğinden

Eşkin bir attır şimdi
Kanımızla beslediğimiz bahar
Bindirmiş rüzgârı sırtına
Kişner orman orman
Koşar ırmak ırmak
Yelesinde yangın var

Kovuluyor yılan ıslıkları
Taze gelinlerin yatağından
Et koynundan genç kızların
Boyundan utan dar ağacı
Kırk canlı oğlan doğuruyor
Kocasını astığın kadınlar

1975

KIZKENT

Daracık bir akşam üzeri
Bir kente gireceksin
Açıldıkça kapanacak kapılar
Göz göz olacak anıların
Tanıyacaksın bu kenti
Daha önce hiç gelmemiş olsan bile

Kardan adamlar uyuyor
Buz döşekler üstünde
Isındıkça soğuyor Kafdağı
Güldükçe ağlıyor çocuklar
Kısaldıkça uzuyor gece
Masallar tere batmış
Gerçekler toz içinde

Şey oğlu şeyler geçiyor
Küfürden atlar üstünde
Yükseldikçe alçalarak
Madalyaları kana batmış
Ağızları kalaylı
Ekmekleri kir içinde
Depele en süslü yalanlarını
Tükür en kutsal yerlerine

Bir de bakacaksın
Tahta çıkmış emek
Atına binmiş özgürlük
Kıracak herkes tüfeğini
Övünmeye değmiyecek
Ne ölmek ne öldürmek
Selam söyle nar ağacına
Korkmasın artık
Kendi açtığı çiçeklerden

Yalım gibi kızlar
Kız gibi yalımlar
Gelecek zamanın karnında
Kar gibi eriyor Kafdağı
İt gibi uluyor zindan
Azaldıkça çoğalıyor halkım
Anlıyacaksın sevda nedir
Daha önce hiç sevmemiş olsan bile

(1975)

BULANTI

Her gün bakıla bakıla
Eski bir fotoğraf gibi olmuş
Karşıda Amanos dağları
Tepesinde bir dilim gök
Bir tutam kuru duman
Onu da çok gördü bana
Evimin önüne dikilen
Dokuz katlı apartman

Anadolu'da beni
Her an otobüs tutuyor
Taksi tutuyor kamyon tutuyor
Vapurlar trenler uçaklar tutuyor
Hiç birine binmediğim halde
Beni bütün taşıtlar tutuyor
Karada denizde havada
Yalnız beni mi tutuyor

Elimde bir kese kâğıdı
Evde çarşıda pazarda
Yürürken dururken konuşurken
Selamlaşırken sokakta
Bir benim elimde mi kese kâğıdı
Karada denizde havada
Bir ben miyim kusan

Köklü bir kayadır umut
Sabırlı bir tohum halkım
Yaraların gözbebeğinde
Tüfekler de vurulur bir gün
Bıçaklar da bıçaklanır
Uçarak gelir acı haber
Gider sürüne sürüne

Her gün sıkıla sıkıla
Aşınır faşizmin it dişleri
Kini ağzında çürür küflenir
Kusmuga batar rütbesi
Kurtulur darağacı olmaktan
Anadolu'da kavaklar
Yalnız kavaklar mı kurtulur

(1975)

DEVRİM BACI

—Merhaba Ceyhun Atuf Kansu—

Beslemiş beni
Dil ana şiir bacı
Erimiş güzellik
Akmış çağdan çağa
Süt bacı

Saklıdır
Taşta toprakta odunda
Uykuda uyanıktır şiir
Uyur bir damla suda
Deniz bacı

Alnımda ter
Çıkınımda ekmek
Toprak ana tohum bacı
Mavi bir taydır özgürlük
Kişner mendilimde
Nakış bacı

Günaydın
Yeni doğan çocuk
Emek ana devrim bacı
Köre göz sağıra kulak
Barıştır kafamda şiir
Patlar yüreğimin omzunda
Tüfek bacı

Merhaba
Bilim ana sanat bacı
Aldığım düş verdiğim gerçek
Kuşlarıma kanat bacı
Dağıma kar ocağıma ateş
Bacamda duman
Tüt bacı

(1975)

PAZAR

Çiçek satıyor demir kız
Rengi uzun mu uzun
Kokusu kıpkısa
Yaprakları çelikten
Düşüme batıyor dikenleri
Uykumdaki delikten

Öpüş satıyor atom-kız
Dudakları katı mı katı
Bacakları betonarme
Uranyum kokuyor etleri
Ölümle sevişir gibiyim
Ateşin dölevinde

Çirkindir sömürgen kız
Bin gamzesi olsa da yüzünde
Pahalıdır kirpiği kaşı
Her telinde tonlarca emek
Tonlarca göz yaşı
Alın teri sudan ucuz
Para en büyük hırsızdır

Küfür satıyor softa kız
Süslü yalan satıyor
Tanrı ile nikâhlanıp
Şeytanlarla yatıyor
Karnı faşizme gebe
İrin dolu memeleri
Köpek doğuruyor softa kız

Yıldız doldur tüfeğini
Güneş doldur oğul
Boşalt körler üstüne
Çoğaldıkça suçlular
Azalır cezaevleri

(1975)

İDAMCI

Uzun mu uzun
Derin mi derin bir gece
Kınalı bir kız doğurdu
Bizim Kırca keçi
Bundan 45 yıl önce

Evcek kutladık keçiyi
Secdeye vardık önünde
Kimimiz muska yazdırdık
Adak adadık kimimiz
Öptük boynuzlarından
Kıymadık yanaklarına

Kırmızı bir silgi ile
Sildi oğlağını keçi
Yaladı kanını irinini
Petekten bal yalar gibi
Yedi renkli kalay ile
Kalayladı kızını keçi

Açtı gözlerini oğlak
Baktı sağına soluna
Gördü ki ne görsün
Uçsuz bucaksız bir savaş
Pul büyüklüğünde bir dünya
Ekşitti yüzünü oğlak
Bin pişman doğduğuna

Pilli bir oyuncak gibi
Eğri büğrü koştu oğlak
Düştü pamuk tarlasına
Sinek süde düşer gibi
Çekti kırbacını Smat Ağa
Suçüstü yargıladı beni
Bundan 45 yıl önce
Şimdi vurmuş gibi ağrıyor
Boynumdaki kırbaç izleri

Ben de oğlağı yargıladım
Karar verdim idamına
Alıç ağacına astım onu
İbret için oğlak halkına
Bundan kırkbeş yıl önce
Nezaman bir alıç ağacı görsem
Ölmüş oğlak yağar başıma
Binlerce ağa sallanır ipte

(1975)

KULUÇKA

Anamdan doğdum doğalı
Bir damga pulu gibi
Yapışmış alnıma yaşamak
Sorsam söyler mi ki
Niçin yapışmış

Yumurtadan çıkar çıkmaz
Üşümeye başlamış üveyik
Korkmayı öğrenmiş ilkönce
Sorsanız söyler mi ki
Ne diye öğrenmiş

Durup dinlenmeden
Yuvarlanır doğa
Sorsanız söyler mi ki
Neden yuvarlanır
Bir çağdan bir çağa

Her an kösnüdür toprak
Dişidir her yatakta
Sorsanız anlatır mı ki
Su ile sevişirken
Ne duyar toprak

Kara yastıklarda
Yabancı ninnilerle
Uyutulmuş halkım
Sorsanız bilir mi ki
Niçin uyutulmuş halkım

Kendi türküleriyle
Uyanacak halkım
Atına binecek zaman
Bütün tohumların içinde
Sorsanız söyler mi ki
Nere gidecek zaman

(1975)

GÖÇEBE

Yorulmadık
Bunca yokuşları çıkıp
Bunca dağları aştıktan sonra
Yeni başlamış gibi kavgamız
Şimdi çıkmış gibiyiz yola

Kurarken yeni dünyayı
Hem ölüyüz hem diriyiz
Göçebeyiz çağdan çağa
Günde kırk kez sürülsek de
Yerimizde gibiyiz
Gökten ölüm yağar başımıza
Ağlarken güler gibiyiz

İt gibi uluyor faşizm
Keklik gibi ötüyor ölüm
Korkuyu aşar gibiyiz
Türküden atlar üstünde
Akşamda vursalar bizi
Sabahta yaşar gibiyiz

Söyle bana süslü ozan
Şiirin niçin yalınayak
Boynu bükük elleri koynunda
Hani nerde cephanesi
Tüfeği niçin yok omzunda
Kovalarken kaçar gibisin

Hiç düşündün mü sevgilim
Sordun mu kendi kendine
Niçin tiksinir bahar
Eğri öten kuşlardan
Neden çivi gibi batar
Okullarda zil sesi
Halk çocuklarının kulağına

Eğilmiş topluyor işte
Amerikan dolarını
Pislik toplar gibi yerden
Cebi büyük kapitalizm
Bir kardan adam bile
Senden daha sıcak
Kendini yapan çocuğa

Uyana halkım uyana
Varıp gerçeğe dayana
Irgalaya Kafdağını
Bir o yana bir bu yana
Göçtü bütün sevdiklerim
Nakışlı yasalar gereğince
Beni de sür sürgüncü başı
Islığımla yazdım dilekçe

(1975)

DÖRT KÂĞITÇI

Herkesten önce uyandı
Bir sabah üç kâğıtçı
Çizdi kokulu bir çizgi
Dünyanın çevresinde
Ördü nakışlı bir duvar ...
Burası benimdir dedi
Onun oldu oralar

Allah verdi tapusunu
Melekler yaptı yapısını
Tek kuruş çalmadı inanın
Devlet amcanın cebinden
Sıfırdan başladı bu işe
Bıraktı üç kâğıtçılığı
Dört kâğıtçı oldu işte

Bu dünya benimdir dedi
Sayın bay dört kâğıtçı
Altı da benim üstü de benim
Altının altı üstünün üstü
Sağının sağı da benim
Solunun solu da benim

Çizdi kanlı bir çizgi
Ördü ateşten bir duvar
Kuşla kanat arasına
Denizi cebine doldurdu
Gökleri sakladı koynuna
Çıkarmadı dört kâğıtçı

Tepkili uçakla gitti
Burnunun dibindeki camiye
Davul zurna ile aldı aptest
Şeytanın getirdiği su ile
On vakit kıldı namazı
Günde beş vakit yerine
Ermiş oldu dört kâğıtçı

(1975)

TUNNE

—Merhaba Fikret Otyam—

Tohtora anov tohtora
Götir beni tohtora
Döner benim başısi
Sancir benin karnısi
Tohtora anov tohtora
Götir beni tohtora

Kızısi canov kızısi
Benin gozel kızısi
Tohtor çoh uzaklarda
Para tunne yol tunne
Ayah tunne yol tunne
Nasıl gideh kızısi

Ataşi anov ataşi
Dünyayı yakir ataşi
Hem üşirem hem yanirem
Gotür sat bu yorgani
Ser altıma kar döşek
Ört üstüme ataşi

Davıl benin karnısi
Gümbür gümbür sancısi
Ebe tunne tohtor tunne
Patlayi benin karnısi
Hem ben öldi hem yavrısi
Bilisen anov bilisen
Kimdir bunin suçlusi

Kızısi canov kızısi
Benin ciğer sızısi
Kefen tunne bez tunne
Gözlerimde yaş tunne
Niçin öldi kızısi
Bilirem canov bilirem
Kimdir bunin suçlusi

(1975)

BU KAÇINCI ALO

ön seçim yan seçim arka seçim
alt seçim üst seçim ara seçim
alo seçmen alo halk alo sürü
alo sayın hırsız sensin sürü
toz duman emek soygun sömürü
hırsız ticaret micaret cinayet
alo polis molis yargıç margıç
alo hukuk mukuk bu kaçıcnı alo

parti marti seçim koltuk hazine
öküz bostan samanlık sayın fare
alo şey bey daha nasılsınız alo
kurt köpek leş karga sayın sinek
yüce parlamento demeç memeç önerge
gensoru sayın hırsız alo körebe
bilimsel deyyus iktisadi pezevenk
yak yık as kes çal kaçır sakla
aracı tefeci mefeci sayın mülkiyet
alo yargıç margıç bu kaçıncı dilekçe

devrim karşı devrim öküz bostan
suçluya aferin madalya kemik yal
suçsuza hapis açlık ölüm işkence
vur kır kandır kışkırt kurşunla
ahlak küfür din min namaz kalkan
milliyet ırk mezhep allah mallah
kitaba hayır ışığa mışığa hayır
öğretmen sürgün dargın göçebe
alo devlet mevlet bu kırkıncı alo

(1975)

BİLGİ YAYINLARI ŞİİR DİZİSİ

. Attilâ İlhan YASAK SEVİŞMEK
. Ceyhun Atuf Kansu SAKARYA MEYDAN SAVAŞI
. Sabahattin Kudret Aksal EŞİK
. Necati Cumalı BAŞAKLAR GEBE
. Attilâ İlhan BEN SANA MECBURUM
. Salâh Birsel HAYDAR HAYDAR
. Cahit Külebi TÜRK MAVİSİ
. Hasan Hüseyin ACIYI BAL EYLEDİK
. Hasan Hüseyin OĞLAK
. Hasan Hüseyin KIZILIRMAK
. Attilâ İlhan DUVAR
. Attilâ İlhan TUTUKLUNUN GÜNLÜĞÜ
. Hasan Hüseyin TEMMUZ BİLDİRİSİ
. Hasan Hüseyin KELEPÇEMİN KARASINDA BİR AK GÜVERCİN
. Bedri Rahmi Eyüboğlu DOL KARABAKIR DOL
. Özdemir Âsaf ÇİÇEKLERİ YEMEYİN
. Hasan Hüseyin AĞLASUN AYŞAFAĞI
. Behçet Necatigil KARELER AKLAR
. Hasan Hüseyin KOÇERO VATAN ŞİİRİ
. Ali Yüce BOYUNDAN UTAN DARAĞACI
. Erol Çankaya CEHENNEM BİZİZ

Orhan Veli - BÜTÜN ESERLERİ
1. EDEBİYAT DÜNYAMIZ
2. BÜTÜN ŞİİRLERİ

Nâzım Hikmet—ŞİİRLERİ
1. BU MEMLEKET BİZİM
2. MAPUSLUK ZOR ZANAAT
3. SEVDA ATEŞTEN GÖMLEK
4. GURBET ÖLÜMDEN BETER

BİLGİ YAYINLARI ANTOLOJİSİ DİZİSİ
1. İlhami Soysal 20. YÜZYIL TÜRK ŞİİRİ ANTOLOJİSİ
2. Ali Püsküllüoğlu TÜRK HALK ŞİİRİ ANTOLOJİSİ

türk edebiyatında yeni bir aşama için en güçlü ÜMUTLAR

1928'de Yayladağı'nın Hisarcık (Asarcık) köyünde doğdu. 18 yaşına kadar rençperlik yaptı. Önce Kışlak İlkokulu'nu, 1951'de Düziçi Köy Enstitüsü'nü bitirdi.

Hatay'ın köylerinde ve ilçelerinde on yıl öğretmenlik yaptı. 1960 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü İngilizce bölümünün sınavını 'dışardan' vererek, İngilizce öğretmeni oldu.

İlk şiirleri 1955'de Salkım dergisinde çıktı. Sonra Yücel, Pazar Postası, Demet, İmece, Şölen dergilerinde göründü. 1960'dan sonra şiirinde gerçekleştirdiği yenileşme, sanat çevrelerinin üzerinde durduğu bir isim olmasını sağladı.

Ali Yüce, Antakya Ticaret Lisesi'nde İngilizce öğretmenliği görevini sürdürüyor. Evli ve iki çocuğu var.

Tekerlemeye özgü gerçeküstü bir deyişi, en acı gerçeklerimizi, çok kişisel bir imge yapısı ve benzetme düzeniyle, somutlaştırmakta kullanan özgün bir ozan!

Taşlamayı andıran bir ince alayın başlattığı gülümsemeyi, ilerici bir gerçekçilikle, sessiz fakat çetin bir kararlılığa dönüştüren ilginç şiirler!

pan

bb BİLGİ BASIMEVİ - ANKARA

b. 25 Lira